

FEBRUARIE 2024

NR. 30

AEGYSSUS XXI

LICEUL TEORETIC „GRIGORE MOISIL” TULCEA

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

Aegyssus XXI

Revista

Liceului Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea

Redacția

Designer grafic

Teodorov Irina-Maria, clasa a XI-a D

Redactori

Nedelcu Mihnea, clasa a XII-a B

Bălănuță Giulia Mihaela, clasa a XII-a B

Leon Filip-Manuel, clasa a IX-a C

Profesor coordonator

Neacșu Irina

Cuprins

Articole

EDITORIAL.....	04
- Impresii: clasa a V-a.....	05
- Unde sunt elevii de altădată?.....	09
- PĂRERI ... colegiale!.....	11
- „VIAȚĂ DE PROFESOR” - INTERVIU CU PROFESORI.....	12
- Pașspre viitor.....	14
- „Pictura este o lume diferită a emoțiilor.” – Invajy.....	15
- De ce lectura?.....	16
- Pasiunea noastră – Karate Kyokushin.....	17
- Ciclismul: O Modalitate Sănătoasă de a Descoperi Lumea și a Îmbunătăți Sănătatea.....	18
- Tradiții în pas de dans.....	19
- Frumusețea lucrurilor mărunte.....	20
- GRECII TULCENI.....	23
- Mens sana in corpore sano.....	25
- Majorete LTGM : Care-i treaba?.....	28
- Cum a început viața de licean.....	29
- Tainele limbii coreene.....	30
- De la LTGM către Europa: Călătorind Spre Viitor cu Erasmus+.....	31
- Noapte Cercetătorilor.....	33
- Moisivision- O călătorie printre generații.....	34
- Săptămâna Tematică: O Tradiție Plină de Culoare Și Distracție.....	35
- Echipa de robotică a liceului: RIVER WOLVES.....	37
- Inteligența artificială, un trend?.....	39
- "Navigarea peisajului economic: perspective pentru liderii de mâine articol scris de Inteligența Artificială".....	41
- Energiile alternative din Dobrogea.....	42
- Ziua internațională a cititului împreună.....	43
- Există viață după Moisi?.....	49
CREAȚII ARTISTICE ȘI ESEURI.....	52
- CREAȚII de Georgescu Carla Ioana.....	
- PROZĂ LIRICĂ DE Galiățatos Alexia.....	
- CREAȚII DE Ivanof David Ștefan.....	
- CREAȚII de Stoian Mario Madalin.....	
- CREAȚII de Ruse Răzvan-Florin.....	
- Omul sub vremi – "fuga de istorie" a personajului predian.....	66

Editorial

Despre noi

Acum ceva timp în urmă s-a născut un brand – „moisiliștii”. Cu adânc respect, mă înclin în fața tuturor celor care au învățat și au muncit sub auspiciile acestei valori. Despre noi, putem vorbi în nenumărate moduri.

Putem vorbi în cifre, suntem aproximativ 800 - elevi, personal didactic și nedidactic, cărora li se adaugă toți partenerii în educație: părinți, instituții publice și asociații, astfel încât numărul nostru este în expansiune; 100% promovabilitate la examene, 100% muncă și disciplină.

Putem vorbi în culori. În esență, purtăm în suflet albastrul mării învolburate și al cerului senin, auriul soarelui și al victoriei. Suntem creativi și efervescenti, în continuă dezvoltare personală, avem proiecte îndrăznețe și avem succes.

Dacă ne-am descrie în metafore, am găsi atât de multe în caietele de creație ale elevilor noștri, în satisfacția unei probleme rezolvate sau în privirea unui profesor care predă unei clase întregi, în zarva de pe holuri sau în liniștea unui extemporal. „Cel care se cucerește pe el însuși, este cel mai puternic luptător.” (Confucius)

Dacă ne-am privi în timp, am descoperi inevitabil, un părinte, o cunoștință care a fost elev al aceluiași liceu și care, filtrând toate amintirile, a rămas cu sufletul aici și caută prilej să se reîntoarcă. Noi, cei de la catedră, am transformat meseria în vocație, iar reușita am contorizat-o printr-un simplu „Sărut mâna, doamna profesoară!”.

Putem să ne creionăm în vibrații: suntem inimi care ajung să bată la fel, suntem gânduri care fertilizează același spațiu. Suntem emoții și suntem intelect, suntem aspirații și nu ne este frică de visuri. Putem să le atingem, putem să fim noi înșine.

„Noi” înseamnă oameni și înseamnă fluturi. Am făcut lucruri remarcabile chiar și atunci când nu am fost pregătiți sufletește să le facem. Am ieșit din zona de confort și am țintit mai sus. Ne-am reinventat în tandem cu fluxul societății.

Și nu numai atât despre noi ...

Camelia Ivanov- Director

Admiterea și performanța

de Denisov Andreea, clasa a V-a A

În ziua examenului de admitere în clasa a V-a eram foarte emoționată. Am ajuns în curtea Liceului Teoretic Grigore Moisil. Mă uitam în jur cu mama mea și mi-am zis în gând „oare nu visez?” „A venit acesta zi?” „Aceștia sunt posibilia mei colegi?”, dar am fost distrasă de prietenii mei și am stat de vorbă cu ei vreo jumătate de oră.

Dintr-o dată, o doamnă simpatică iese din clădirea liceului și ne vorbește despre examen, ne urează succes și ne îndrumă într-o sală. Două zile de examene s-au dus ca vântul și ca gândul, dar cel mai fericit moment a fost atunci când, în după-amiaza celei de a doua zile, am primit rezultatele și am văzut că am fost admisă. Am fost foarte fericită, bineînțeles, de-abia așteptam să vină prima zi de școală.

În data de 11 septembrie 2023, mi-am luat ghiozdanul în spate, m-am îmbrăcat în uniformă și am plecat la noua școală la care aveam să învăț.

Ajunsă acolo, eram parcă mai emoționată decât în ziua admiterii. Aveam să-mi cunosc profesorii, pe doamna dirigintă și pe noii mei colegi, dar în același timp eram foarte fericită deoarece, eu, Denisov Andreea, aveam să învăț la cel mai bun liceu din oraș. Și totuși, m-am întristat și toate grijile au coborât peste mine : dacă nu voi avea prieteni, dacă va fi prea greu, dacă mă voi face de rușine etc., dar m-am gândit mai bine și mi-am spus : “Nu am de ce să fiu stresată, dacă eu am susținut un examen, iar rezultatul spune că aici este locul meu, atunci de ce m-aș îngrijora? » Datorită colegilor și profesorilor minunați, am căpătat încredere în mine, am reușit să progrez și să am un parcurs frumos la clasa a V-a A de la Liceul Teoretic „Grigore Moisil”!

Mesaj dedicat în
special viitorilor moisiliști de clasa a V-a

Ziua Schimbării

de Palade Petru Vlad, în clasa a V-a A

În luna mai 2023, susținut fiind de părinții mei, am hotărât să mă înscriu la examenul organizat de Liceul Teoretic ”Grigore Moisil” pentru admiterea în clasa a V-a profilul de studiu Engleză Intensiv. Aveam în față o mare provocare, dar aveam și încredere în forțele mele chiar dacă nu am făcut pregătire suplimentară pentru acest examen.

Eram foarte emoționat pentru că aveam în față șansa de a candida la un liceu foarte bun la o vârstă atât de fragedă, șansă nerealizabilă pentru unii copii. Mă simțeam norocos pentru că aveam să particip, luasem în calcul că este posibil să nu fiu admis, dar nu eram pregătit pentru ceea ce a urmat...

În dimineața zilei în care a avut loc examenul la proba scrisă eram în curtea liceului și discutam cu foștii colegi din școala primară despre variante de subiecte pe care am fi putut să le primim. După câteva minute, pe scările de la intrarea în liceu se ivi o doamnă îmbrăcată elegant care a început să ne strige în ordine alfabetică. Prima dată i-a strigat pe colegii mei, frații lancu și, nu după mult timp, doamna m-a strigat și pe mine.

Am intrat nehotărât în sala în care se desfășura examenul. Chipul meu nu exprima nicio emoție. Sau cel puțin așa îmi place mie să cred. O doamnă din comisia de examen m-a chemat în fața catedrei ca să îi prezint carnetul de elev. M-am așezat apoi ușurel într-una din băncile din spatele clasei, în colțul din partea dreaptă a încăperii.

Nerăbdarea și emoțiile dețineau în acel moment controlul asupra mea. Nu puteam sta locului. Simțeam niște flăcări mari în corpul meu. Am primit fișele cu subiectele de test. Am făcut pentru un moment ochii mari cât cepele. Trebuia să descriu o imagine care reprezenta un picnic. Scrisesem despre tot, adică despre copii care se jucau într-un parc

natural, doi adulți și mult mai multe detalii. După ce am terminat de scris, am predat fișa doamnei profesor de la catedră și am ieșit afară. Flăcările din corpul meu erau stinse, dar a rămas în locul lor o căldură care nu-mi dădea liniște. Mi-am dat seama că aș mai fi putut scrie încă ceva în foaia de examen. Dar era mult prea târziu.

Când am ajuns acasă îmi era foarte somn. Am dormit aproximativ două ore. M-am trezit și am întrebat părinții dacă au fost afișate rezultatele, dar ei au negat, spunându-mi că se vor afișa după-amiază. Am ieșit cu familia în parc. Părinții mei stăteau pe bancă, iar eu mă plimbam cu bicicleta, așteptând cu nerăbdare momentul afișării primelor rezultate. După-amiază, după clipe lungi de așteptare, am auzit-o pe mama strigând: -

-Yes! la vino Vlade până aici!

Atunci am înțeles că eram admis la proba scrisă și urma proba orală. Eram fericit și bucuros. Nu după mult timp am început să am din nou emoții. Căldura din corpul meu se transforma încet, încet, în flăcări. În ziua susținerii probei orale m-am prezentat la liceu cu 15 minute înainte de ora la care eram programat. Am reușit să schimb câteva impresii cu colegii care ieșeau din examen.

N-am reușit să-mi formez o părere despre ceea ce urma să fie deoarece colegii aveau impresii diferite. Am așteptat în liniște să fiu strigat. Îi aveam alături pe părinți. Aveam niște emoții cu care nu mă mai întâlnisem până atunci. Un amestec de simțiri. Dar un lucru aveam în minte, adică acela că trebuie să-mi adun toate forțele că să pot trece și de proba orală. Visul meu era să susțin acest examen și să fiu admis. Mi-am auzit numele și am tresărit. Am parcurs distanța până în sala de examen cu pași timizi, în timp ce flăcările din corpul meu începeau să crească.

Am susținut examenul la proba orală într-o atmosferă plăcută, lucru care m-a făcut să mă relaxez.

Am ajuns acasă. Urmau momente lungi de așteptare. În ziua în care trebuia să fie afișate rezultatele finale am ieșit din nou în parc cu părinții. Ziua aceea a fost cea mai lungă zi. Am pedalat pe bicicletă câteva ore. Până când am auzit-o pe mama plângând. Avea telefonul în mână, citea ceva, vorbea și plângea în același timp. Nu înțelegeam. M-am apropiat de banca unde erau părinții mei, iar mama s-a ridicat.

- Dă să te pupe mama!!! spuse ea plângând.

În acel moment am fost cuprins de un val de bucurie. Părinții m-au anunțat că rezultatele au fost afișate iar eu am fost admis la clasa cu profilul Engleză Intensiv. Este un moment pe care nu o să-l uit așa ușor.

Din acea zi mă simt unul dintre cei mai norocoși și binecuvântați copii din lume. Viața mea s-a schimbat. Sunt fericit că EU am ales această schimbare. Ca să nu mai spun că în prima zi de școală în clasa a V-a am candidat și am fost ales șef de clasă. O mare bucurie pentru mine, dar și o mare responsabilitate în același timp.

Ziua în care am fost admis la Liceul Teoretic "Grigore Moisil" profilul Engleză Intensiv este o zi care mi-a schimbat cu adevărat viața. În bine.

Prin Lumea Cunoașterii... de Palade Petru Vlad, clasa a V-a A

În prima zi din clasa a V-a, într-o școală nouă pentru mine, am pornit într-o călătorie fascinantă în Lumea Cunoașterii. A fost ca și cum am primit o hartă magică, interactivă, iar fiecare lecție a devenit o călătorie spre noi descoperiri și înțelegeri. Îmi place să mă gândesc la această călătorie ca la o aventură în care sunt ghidat de curiozitate și învăț să deschid porți către noi lumi.

În Lumea Cunoașterii matematica devine un drum pavat cu numere și formule, iar fiecare pas înainte devine o mică victorie împotriva provocărilor.

Limba și literatura română se transformă într-un fluviu de cuvinte, în care fiecare frază reprezintă o călătorie prin lumi bogate în înțelesuri și semnificații. Și cum să nu menționez aici științele, care deschid porți către misterele universului, lăsându-mă să visez ca un explorator al spațiului cosmic.

În această călătorie nu sunt singur. Împreună cu colegii mei de clasă și cu profesorii noștri devotați, ne străduim să explorăm fiecare colț al cunoașterii. Fiecare coleg este un tovarăș de călătorie, iar fiecare profesor este un călăuzitor priceput, îndrumându-mă cu răbdare și înțelegere.

Doamna dirigintă este un far de lumină în întunericul necunoscut al vieții școlare. Dânsa nu doar că ne îndrumă în călătoria noastră educațională, ci ne și încurajează să explorăm, să visăm și să ne dezvoltăm în moduri pe care nu le-am fi crezut posibile. Cu răbdare și înțelegere, dânsa ne oferă sprijinul necesar pentru a depăși obstacolele și pentru a ne atinge potențialul maxim. Prin devotamentul și pasiunea dânssei pentru educație, devine o sursă de inspirație și un model de urmat pentru fiecare dintre noi. Diriginta mea este mai mult decât un simplu profesor, dânsa este un prieten și un ghid, iar pentru asta sunt recunoscător în fiecare zi.

Dar călătoria mea în Lumea Cunoașterii nu se oprește în clasă. În fiecare zi descopăr că învățarea este peste tot în jurul meu. Fiecare discuție cu părinții sau cu prietenii, fiecare carte citită sau film vizionat, fiecare experiență trăită, este o altă treaptă pe scara cunoașterii.

Da, călătoria mea poate fi uneori dificilă. Există obstacole de depășit, întrebări fără răspuns și lecții care par imposibile. Dar chiar și în cele mai grele momente, îmi amintesc că sunt călător în această lume minunată a cunoașterii și că nimic nu poate opri setea mea de a descoperi și de a învăța.

Deși uneori nu reușesc să duc totul la bun sfârșit așa cum îmi doresc, îmi propun să găsesc bucuria în fiecare progres înregistrat și să merg mai departe în călătoria mea cu pași mici, dar hotărâți, și cu capul sus.

Așadar, fiecare zi în clasa a V-a devine un capitol nou în aventura mea în Lumea Cunoașterii.

Și, pe măsură ce mă îndrept spre viitor, sunt pregătit să explorez, să descopăr și să cresc în înțelepciune și cunoaștere. Căci în această călătorie nu există limite pentru ceea ce pot realiza!

Noua etapă a vieții mele de Donea Carla, clasa a V-a A

Totul a început toamna trecută. Urma să intru în clasa a V-a. Părinții mei au considerat că cel mai bine îmi va fi la Liceul Teoretic „Grigore Moisil”. Desigur că am fost de acord deoarece este o școală foarte bună. În ziua testului, multe gânduri mă apăsau: Dacă nu sunt destul de bună? Dacă nu intru? Însă acestea au dispărut când doamna directoare ne-a urat un nou an școlar plin de note bune și ne-a pofțit în clasă pentru a da testul. I-am făcut cu mâna mamei, mi-am luat inima în dinți, și-am pășit pe mărețele uși ale școlii. Când s-au corectat testele am aflat că... AM REUȘIT! Am intrat la minunatul Liceu Teoretic „Grigore Moisil”! Săream în sus de bucurie. Avea să fie un nou început pentru mine! În prima zi de școală, ne-a fost prezentată clasa. Eu m-am așezat în bancă așteptându-mi colegul/colega de bancă. Apoi doamna noastră dirigintă ni s-a prezentat. Era foarte dulce cu noi. Eu eram foarte fericită.

Acum, colectivul nostru este unit ca o familie, diriginta fiind pentru noi ca o mamă. Copiii de aici sunt foarte amabili și educați, iar profesorii blânzi cu noi. Mă bucur că am ales să vin aici! Mă așteaptă lucruri mărețe!

Unde sunt elevii de altădată? de prof. Daniela Vatră

Întrebarea a fost rostită cel puțin o dată în orice cancelarie sau sală profesorală și nu numai. De când există elevi și școală, probabil. Să fie de vină nostalgia care-l împingea pe bătrânul Villon să creeze celebrul "Où sont les neiges d'antan ?" („Unde sunt zăpezile de altă dată ?”) ? Ca profesor cu ceva vechime (calculați din neoliticul târziu) am auzit-o de multe ori, ba chiar câteodată m-a tentat și pe mine să invoc formula în fața unei clase mai puțin cooperante sau indiferente. Și apoi m-am gândit că nu răspunsul e de căutat, răspunsul e la îndemâna oricui. Problema este legitimitatea acestei întrebări.

Elevii de altădată sunt, ca și profesorii de altădată, în vremurile de altădată – cu limitările lor, cu luptele lor, cu suferințele, eșecurile și reușitele lor. Cu eroismul sau lașitatea lor, cu slăbiciunile sau forța lor. Pentru că toți „erau sub vreme” (Cum suntem și noi, dealtfel, să nu ne amăgim!). Și nu cred că trebuie idealizat un trecut în care obediența era o valoare în sine într-o școală și, în general, o societate pentru care „bătaia e(ra) ruptă din rai”. Mama îmi vorbea adesea cu regret despre vremea în care, copil fiind, nu îndrăzneam să trecă pe lângă cancelarie, fiind nevoită să facă un ocol considerabil, pentru că, vezi Doamne, atunci era respect; tot ea îmi povestea ce bătaii meșteșugite dădeau profesorii sau învățătorii elevilor care nu-și vedeau de treabă sau nu învățau. Ei, ce vremuri...!

Este adevărat că, pentru un profesor care nu mai este la prima tinerețe (eufemistic vorbind J), este bulversantă evoluția fulminantă a tehnologiilor, schimbarea rapidă a lumii în care trăim. Și este cu atât mai frustrant să vezi cum un pitic de 9 ani butonează telefonul cu o viteză care te face să te simți analfabet, sau inadaptat, sau inadecvat... în fine, ați înțeles ideea! Filosoful francez Michel Serres (ce să fac, sunt prof de franceză până în măduva oaselor, n-am alte repere...) vorbea despre Degețica (Petite Poucette) sau Degețel

– copilul/adolescentul/tânărul de azi care tastează mesaje așa cum respiră, cu o viteză deconcertantă pentru oricine s-a născut înainte de anii 90. Adaptabilă în orice mediu, fără o naționalitate anume, Degețica are lumea în mâinile ei; acum, indexul ei este capabil să acceseze în secunde rețele de prieteni, informații, locații. Telefonul sau calculatorul este o prelungire a minții ei – conține memorie, raționament, și imaginație, într-o oarecare măsură. Și chiar nu mai este nevoie să aibă „capul plin” ci doar „bine alcătuit”, capabil să facă legături și să creeze, pentru că tot ce îi este necesar ca informație se află acolo, la îndemână – în prelungirea mâinii sale.

Sunt perfect de acord cu Michel Serres, acesta este profilul elevului nostru de azi. Și da, nu este ușor de lucrat cu așa ceva. Și atunci, ce-i de făcut (ca să citez și din Lenin, pentru varietate)? Sigur, nu ne rămâne decât să ne adaptăm noi, profesorii, să găsim metodele de a ajunge până la ei și de a-i ajuta să se formeze frumos și să-și găsească drumul. Problema este că trebuie ajutați să se orienteze într-o lume în care meseriile de viitor sunt în proporție de cel puțin 50% necunoscute astăzi. Vom avea oare destulă intuiție și pricepere? Sper asta, pentru o lume mai așezată.

Cât despre elevii noștri, un pic de empatie în plus nu le-ar strica. Mă gândesc, de exemplu, la momentele când noi, profesorii, le spunem/îi rugăm/îi somăm să-și deschidă camerele în online și vorbim în pustiu (chiar îi rog să facă măcar o dată experiența de a vorbi unor bulinuțe colorate – e foarte cool, sigur, ai feed-back, poți glumi non stop, tu cu tine te înțelegi bine, de obicei). Poate că piesa lui Eugen Ionescu („Scaunele” – în care doi bătrâni vorbesc unor scaune goale) ar trebui adaptată la actualitate, cu titlul „Bulinele”. Dar ar fi mult prea trist. Mă gândesc, de asemenea, la momentele în care profesorul ar avea nevoie de o mână de ajutor cu blestemata de

tehnologie digitală și unii elevi privesc nedumeriți și nu schițează niciun gest, pentru că nu înțeleg ce-i așa de greu, frate?! De fapt, nu cred că se gândesc că ei s-au născut într-o lume digitală, pe când noi, mai vechii, suntem nevoiți să ne-o apropiem, cu efort și cu gradul de inerție mai mic sau mai mare al fiecăruia.

Să revenim mai bine la întrebarea noastră inițială – mă gândesc, la modul cum evoluează lucrurile, că elevii de altădată vor fi elevii din anul anterior sau cam

așa ceva. O să ne gândim poate cu nostalgie la momentele în care dădeam teste în clasă, sau glumeam împreună și puteam să ne reglăm explicațiile funcție de ce vedeam pe fețele lor...Oricum ar fi, eu propun să nu-i mai căutăm pe cei de altădată, să-i privim bine pe cei de acum și de aici ...și să vedem ce putem face! Împreună, pentru că suntem parteneri.

PĂRERI ...colegiale !

de Pârcălăbescu Amalia-Maria, clasa a VI-a B

Acum, elevă fiind, pot să vă povestesc despre intrarea mea la Moisi. În urmă cu aproape doi ani am dat renumitul examen de admitere la această școală faimoasă, iar testul în sine și-a atins cu siguranță scopul, acela de a-i selecta pe elevi. Bănuiam că voi fi colegă cu ... cei mai buni dintre cei buni. Cel puțin de asta eram sigură, până când a început școala.

În primele zile totul a decurs cât se poate de normal, dar, pe măsură ce timpul trecea, am început să îmi cunosc din ce în ce mai bine noii colegi, descoperind astfel o sumedenie de ... tipologii umane la fiecare dintre ei. Acestea există și în prezent în clasa mea și sunt sigură că le puteți întâlni în orice altă clasă; prin urmare veți ști despre ce vorbesc. Dar, haideți să vi le prezint:

- colegul care face glume proaste (crede că lumea se amuză !);
- colegul-mentor al celui de tipul anterior (măcar el face glume mai bune !);
- colegul care le știe pe toate (enervant !);
- colega care se îmbracă ... de parcă ar fi la un ... show fashion;
- colega care cântă de parcă are 100 de ani (da, toți am remarcat răgușeala sa !);
- colega adormită (din inventarul ei nu ar trebui să lipsească perna !);
- colegul expert la ... spart peretele (sticla de apă e prietena ta, pentru că te ajută să spargi peretele !);
- colega care cunoaște o jumătate de școală (nu, nimeni altcineva nu îl știe pe X !);
- colegul și colega care cer la toți temele (ar trebui să formați un cuplu !);
- cei-mai-buni-prieteni (un secret, ..., nu, nu sunt !);
- colega care se ceartă cu toată lumea;
- colega care nu-și face temele ("Vai, e a treia oară săptămâna asta când vântul îmi ia, ca prin magie, ceva din ghiozdan ! Ce păcat !");
- colegul care face glume proaste (crede că lumea se amuză !);
- colegul-mentor al celui de tipul anterior (măcar el face glume mai bune !);
- colegul care le știe pe toate (enervant !);
- colega care se îmbracă ... de parcă ar fi la un ... show fashion;
- colega care cântă de parcă are 100 de ani (da, toți am remarcat răgușeala sa !);
- colega adormită (din inventarul ei nu ar trebui să lipsească perna !);
- colegul expert la ... spart peretele (sticla de apă e prietena ta, pentru că te ajută să spargi peretele !);
- colega care cunoaște o jumătate de școală (nu, nimeni altcineva nu îl știe pe X !);
- colegul și colega care cer la toți temele (ar trebui să formați un cuplu !);
- cei-mai-buni-prieteni (un secret, ..., nu, nu sunt !);
- colega care se ceartă cu toată lumea;
- colega care nu-și face temele ("Vai, e a treia oară săptămâna asta când vântul îmi ia, ca prin magie, ceva din ghiozdan ! Ce păcat !");

Cam astea sunt tipurile pe care le-am observat. Nu pun la îndoială, mai sunt și altele dar nu am timp să le înșir pe toate (aș scrie 100 de pagini !). Dar, sunt sigură că fiecare din voi are în clasa lui cel puțin un tip de coleg dintre cei de mai sus, sau, poate chiar voi, vă încadrați într-o anumită categorie ??

Însă, chiar și așa, chiar dacă suntem de un anumit tip, experiența noastră la Moisi e la fel de frumoasă ! Sper să vă distrați, iar restul anului școlar să fie minunat !!!

„VIAȚĂ DE PROFESOR”- INTERVIU CU PROFESORI

de Ilie Maria, clasa a IX-a D și
Ștrail Ioana-Alexandra, clasa a IX-a D

S-a constatat că, în zilele noastre, foarte puțini dintre elevi vor să devină profesori. Așadar, am decis să luăm interviu profesorilor Liceului Teoretic "Grigore Moisil" pentru a afla mai multe despre viața lor profesională. D-na Ivanof Violeta, profesoara de engleză, și d-na Iftimie Ștefania, profesoara de biologie, au fost de acord să ne răspundă la câteva întrebări.

ÎNTREBARE: De ce ați ales să practicați meseria de profesor?

D-NA PROF. IVANOF: Se întâmplă uneori să te trezești într-un context în care nu mai știi exact cum ai ajuns, dar, odată ajuns acolo, să pară că e cel mai natural context din lume. Unii zic „trebuia să fie așa”. Alții zic că e „calling”. Eu cred că nu mi-ar fi plăcut să fac nicio altă meserie decât cea de profesor de engleză.

D-NA PROF. IFTIMIE: Am ales această profesie, deoarece stă la baza formării celorlalte meserii, iar a fi înconjurat de copii este o binecuvântare.

ÎNTREBARE: Ce vă place cel mai mult la profesie?

D-NA PROF. IVANOF: Îmi place contactul cu tinerii, îmi place provocarea adaptării la toate schimbările, îmi plac energia și motivația pe care voi mi le dați în fiecare zi, și pentru care vă sunt recunoscătoare!

D-NA PROF. IFTIMIE: Îmi place că am posibilitatea de a-i ajuta pe elevi, de a-i îndruma să își urmeze pasiunile, de a le insufla dragostea pentru studiu și pentru adevărul științific

ÎNTREBARE: În viziunea dumneavoastră, prin ce modalitate de predare se transmit elevilor cel mai ușor informațiile?

D-NA PROF. IVANOF: Materiile pe care elevii le studiază sunt foarte variate, și, evident, metodele sunt foarte variate! În plus, ceea ce funcționează pentru cineva, nu trebuie neapărat să funcționeze pentru toată lumea... Ce mai, e un proces complex, în care flexibilitatea și inspirația joacă un rol foarte important!

D-NA PROF. IFTIMIE: Pentru a nu interveni monotonia, consider că mai multe metode de predare ar trebui îmbinate, având în vedere particularitățile individuale ale elevilor. Preferatele mele sunt experimentul, conversația euristică, modelarea, învățarea prin descoperire, jocul didactic și studiul de caz.

ÎNTREBARE: Care sunt, în opinia dumneavoastră, avantajele și dezavantajele meseriei?

D-NA PROF. IVANOF: Avantaje sunt: provocarea, satisfacțiile profesionale și personale. Iubesc când lumea îmi zâmbeste pe stradă!

La dezavantaje, poate să fie frustrant când vezi oameni care sigur nu au profitat de oportunitățile educației judecând sistemul, sau pe cei care-l servesc!

D-NA PROF. IFTIMIE: Consider că cele mai mari avantaje ale acestei meserii sunt faptul că rutina nu apare, deoarece un profesor trebuie să își actualizeze periodic cunoștințele și că fiecare zi de lucru este diferită de cele anterioare, iar iubirea elevilor este cel mai bun pansament. Mă simt tânără lângă elevii mei, iar îmbrățișările pe care le primesc de la ei îmi reamintesc mereu că nu mi-am greșit profesia. Cel mai mare dezavantaj este cel de natură financiară.

ÎNTREBARE: Mulți dintre noi visăm să devenim profesori încă de pe băncile școlii, dumneavoastră când v-ați hotărât să alegeți aceasta carieră?

D-NA PROF. IVANOF: Cum spuneam, cred că viața m-a dus către asta în mod natural. Dar, dacă trebuie să răspund concret, eram aproape hotărâtă în liceu, când eram iremediabil îndrăgostită de profa mea de engleză.

D-NA PROF. IFTIMIE: Am simțit această chemare, încă din clasele I-IV, când mă jucam cu prietenele, având încă de pe atunci rolul de profesoară. Îmi plăcea de atunci să îmi transmit cunoștințele și să ajut.

ÎNTREBARE: Ce considerați că este cel mai dificil lucru în cadrul acestei ocupații?

D-NA PROF. IVANOF: Dacă nu ești tolerant, adaptabil și gata oricând de noi provocări, slujba asta va fi dureroasă și pentru tine, și pentru elevi!

D-NA PROF. IFTIMIE: Birocrația. Sunt multe documente pe care trebuie să le facem.

Mulțumim doamnelor profesoare pentru că ne-au împărtășit aceste gânduri!

Pași spre viitor

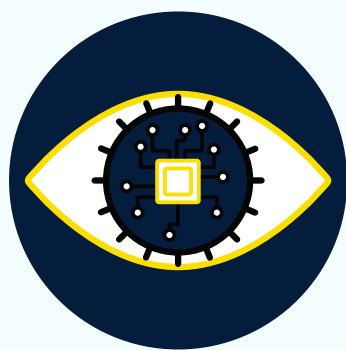
Mi-am dorit să învăț la un liceu ce pune în valoare elevii și îi susține, iar Liceul Teoretic „Grigore Moisil” a fost prima mea opțiune.

În copilărie, în zilele de vară, când poarta liceului era deschisă, luam mingea, coarda, un microfon de jucărie, traversam parcul Victoria și intram în curtea liceului unde îmi petreceam timpul jucându-mă. Eram în clasele primare când mi-am promis cu hotărâre că îmi voi petrece cea mai frumoasă perioadă a vieții de elev în acest liceu. Pe parcursul anilor ce au urmat dorința nu s-a schimbat, ba din contră, a devenit și mai puternică mai ales atunci când auzeam despre reușitele și părerile bune ale moisiliștilor.

La sfârșitul clasei a VIII-a, după un an de muncă am susținut un examen important. Bineînțeles că după aflarea rezultatelor la examenul de Evaluare Națională am completat pe fișa de înscriere ca primă opțiune liceul „Grigore Moisil”. Am optat pentru profilul umanist, specialitatea științe sociale și am avut mari emoții în așteptarea repartiției. Bucuria a fost pe măsură când am aflat că intrasem la liceul dorit. Dar exemenenele încă nu se terminaseră. În ultimele zile de vară, pentru specializarea intensiv engleză am mai susținut și proba scrisă și orală la limba engleză pe care le-am trecut cu brio. Satisfacția a fost mare și abia după aceste ultime probe am răsuflat ușurată și mulțumită de alegerile și rezultatele mele.

Din nefericire, pentru un an, liceul și-a schimbat provizoriu adresa, timp în care urma să fie renovat și modernizat. În acest timp am avut ocazia să învățăm în clădirea Liceului Tehnologic Agricol.

Cele mai mari emoții au foste cele de dinaintea primelor zile de liceu. Știam că urma să mă întâlnesc pe holurile școlii cu foștii colegi din gimnaziu. Mă bucuram că aveam să-i revăd în continuare, ba chiar aveam să fiu colegă de clasă cu câțiva. În prima zi de școală mi-am cunoscut dirigintele și foarte puțin colegii. Am discutat mai mult informații organizatorii și am ales șeful clasei. Apoi în zilele ce au urmat am cunoscut ușor, ușor și profesorii ce ce s-au dovedit a fi mult înțelegători și răbdători decât îmi imaginasem. Tot dâșii ne-au creat diferite activități în echipe prin intermediul cărora mi-am cunoscut colegii și am aflat că avem multe lucruri în comun. Pe parcursul lunilor de școală profesorii ne-au îndrumat și ajutat, devenind adevărate modele pentru noi elevii. Simt că am făcut cea mai bună alegere privind viitorul meu.

de Bănică Sara-Elena Clasa a IX-a D

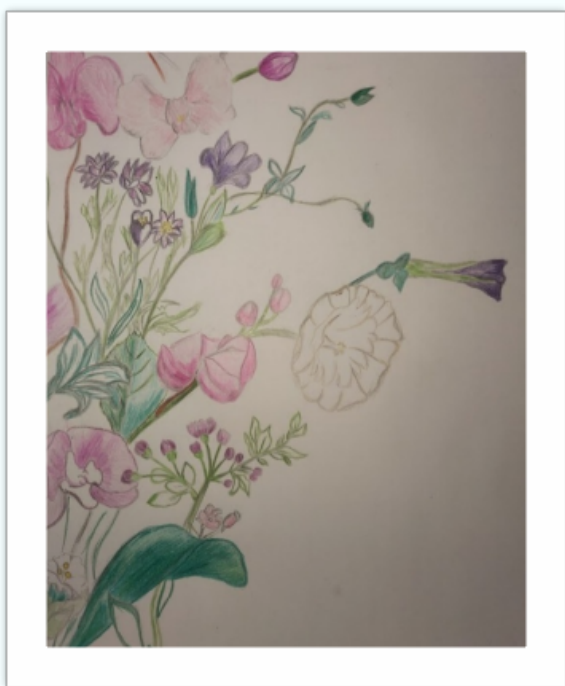
„Pictura este o lume diferită a emoțiilor.” – Invajy de Bădescu Andrei, clasa a IX-a A

Arta nu este doar o pasiune, ci este un adevărat stil de viață. Atât prin pictură, cât și prin desen îți poți crea propriul univers, o lume unde te poți exprima liber, unde tot ce îți imaginezi poate să prindă viață. Galerile de artă m-au atras de când eram mic, fiecare tablou așezat pe șevalet sau în diferite locuri de pe perete te cuprind într-o lume lipsită de griji din cotidian, o lume unde visele devin realitate.

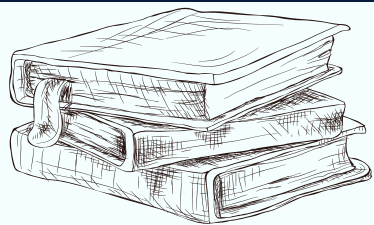
Am descoperit pictura și desenul încă din clasele primare, atunci când am avut primele participări la concursuri tematice, iar în gimnaziu am continuat să îmi fac timp pentru această parte artistică din mine, având participări la două concursuri internaționale de desen și multe altele la nivel național și județean. În momentele în care trebuia să îmi pregătesc materialele, inspirația părea că mă părăsește, dar am descoperit că ideile mărețe vin atunci când te aștepți mai puțin.

De asemenea, între științele reale și artă există o legătură strânsă, deoarece arta îmbină elemente matematice în structura desenelor, a picturilor care au mereu mesaje ascunse pentru privitori.

Cu ajutorul picturii și a desenului reușesc să-mi limpezesc gândurile după o perioadă foarte încărcată de stres, să mă desprind de cotidian și să găsesc o lume a cunoașterii de sine.

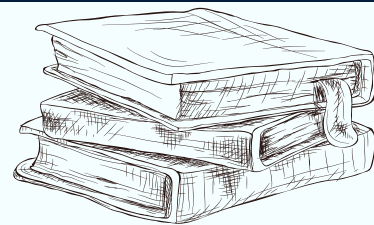

Banda desenată pentru Concursul
Internațional de Benzi Desenate din Serbia

De ce lectura?

de Costache Sabrina, clasa a IX-a C

Elevi fiind, facem cunoștință cu literatura încă din clasele mici. Totuși, cei mai mulți copii nu sunt încântați de ideea de a citi. Oare de ce?

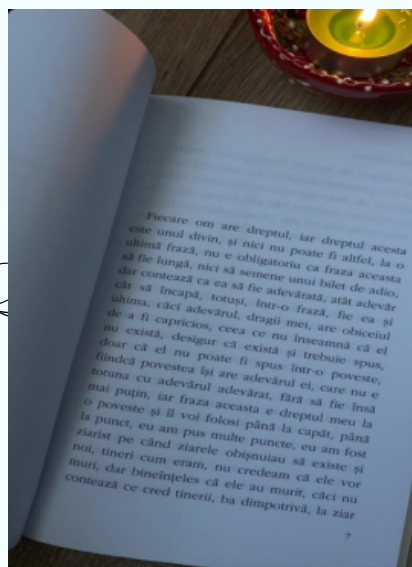
Pasiunea mea este lectura, fapt ce m-a determinat să comunic cu unii dintre elevii cărora această activitate le displace, din dorința de a afla motivele ce i-au îndepărtat de arta în cauză. Concluzia la care am ajuns este că majoritatea nici măcar nu cunosc frumusețea cărților! Singurele interacțiuni ale lor cu literatura au fost la școală, unde au auzit majoritar despre volume ale scriitorilor români, ce nu le-au stârnit curiozitatea.

Lucru care nu este de condamnat! Fiecare are propriile gusuturi și preferințe, astfel încât este normal ca unele opere să nu te încante.

Mi se pare trist că diversitatea cărților nu este cunoscută. Există o multitudine de stiluri, genuri, curente literare, scriitori, poeți, din care poți alege, deci mi se pare imposibil ca cineva să nu găsească ceva pe placul său.

De asemenea, modurile în care poți citi și sursele de informare de unde ai posibilitatea să identifici subiectele care îți stârnesc curiozitatea și te pasionează sunt nenumărate! Dacă preferi volumele în format fizic, există o mulțime de librării, atât online cât și fizice, anticariate sau, dacă nu dispui de resurse financiare, bibliotecile oferă o gamă variată de titluri (în orașul nostru, Biblioteca Județeană "Panait Cerna" găzduiește sute de cărți, pe care oricine le poate împrumuta gratuit). Dacă vrei să citești în format electronic (o alegere potrivită în unele cazuri, fiindcă poți lua în buzunar cartea pe care o citești, oriunde mergi, lucru care poate salva spațiu în ghiozdan, geantă etc.), există o mulțime de site-uri și aplicații gratuite sau la prețuri accesibile. Spre exemplu, aplicația "Voxa", pentru telefonul mobil, pune la dispoziție mii de titluri la prețul unei singure cărți. În concluzie, literatura este accesibilă tuturor, din punct de vedere al preferințelor și al posibilităților, așa că banii, timpul sau monotonia pot fi luate în considerare drept niște simple pretexte.

Spor la citit! =)

Pasiunea noastră – Karate Kyokushin

de Gheorghiu Irina, clasa a IX-a B și Popa Rebecca-Maria, clasa a IX-a A

Karate Kyokushin este un stil full-contact creat de Masutatsu Oyama, care se remarcă prin tehnici puternice, implică un antrenament dur și cere o condiție fizică remarcabilă. Este declarat cel mai dur stil de karate. Competițiile promovează dezvoltarea fizică, mentală și morală, incluzând discipline precum respectul, modestia și autocontrolul. Clubul Nippon Budo Sport ne-a arătat secretele acestei arte marțiale, iar sensei Nicolaie Pănuță și colegii au devenit a doua noastră familie.

Zilele trecute am participat la competiția “Buzău Internațional Open Cup” unde am reușit să urcăm pe podium.

Emoțiile puternice dinaintea luptelor ne-au motivat să dăm tot ce putem pe tatami.

Participăm constat la diferite competiții naționale, europene sau chiar mondiale. Clubul nostru a adus de fiecare dată rezultate remarcabile datorită ambiției, seriozității și antrenamentelor constante.

Pentru noi karatele nu este un simplu sport, ci un stil de viață.

Ciclismul: O modalitate sănătoasă de a descoperi lumea și de a îmbunătăți sănătatea

de Duluchian Vlad, clasa a IX-a C

Ciclismul este mai mult decât o simplă activitate recreativă sau un mijloc de transport. Este o pasiune, un stil de viață și o modalitate extraordinară de a descoperi lumea din jurul nostru. Beneficiile Ciclismului:

Ciclismul oferă numeroase beneficii atât pentru corp, cât și pentru minte. Prin pedalat, se întăresc mușchii membrelor inferioare și se îmbunătățește rezistența cardiovasculară. În plus, este o modalitate excelentă de a arde calorii și de a controla greutatea corporală. De asemenea, este o activitate non-poluantă și prietenoasă cu mediul înconjurător.

Pe lângă beneficiile fizice, ciclismul are și avantaje mentale. Pedalând în aer liber, avem ocazia să ne eliberăm de stresul și tensiunile zilnice. Este un mod eficient de a ne relaxa și de a ne îmbunătăți starea de spirit. De asemenea, ciclismul poate îmbunătăți concentrarea și creativitatea, oferindu-ne o perspectivă nouă asupra lumii din jurul nostru. Primul tur de ciclism, Tour de France, a avut loc în anul 1903 și a devenit una dintre cele mai prestigioase competiții sportive din lume. De atunci, ciclismul a continuat să se dezvolte, atrăgându-i pe pasionații de aventură, pe cei interesați de competiții și pe cei care apreciază simpla plimbare cu bicicleta în natură.

Personal, consider că ciclismul este mult mai mult decât o activitate sportivă sau recreativă. Este o modalitate de a ne conecta cu natura, de a ne menține sănătatea fizică și mentală și de a explora lumea din jurul nostru. Încurajez pe toți cei interesați să își descopere pasiunea pentru ciclism și să experimenteze beneficiile extraordinare pe care acest sport le oferă. Pedalează mai departe către un stil de viață activ și sănătos!

TRADIȚIILE ÎN PAS DE DANS

de Ciobanu Georgian, clasa a IX-a C

Dansul popular românesc este unul dintre cele mai importante obiceiuri pe care le avem și de aceea suntem mândri că putem contribui la menținerea acestuia în rândul tinerilor, în ajutarea copiilor să-și formeze o pasiune, a lega noi prietenii și mai ales în formarea culturii, a cunoașterii obiceiurilor și tradițiilor.

Când eram mai mic nu puteam spune că mă fascinau dansurile, dar cu timpul am învățat că e un mediu plăcut, plin de copii determinați care doresc să învețe noi jocuri și noi taine ale culturii dobrogene, cât și ale altor regiuni. O persoană care m-a ajutat să mă regăsesc în acest obicei a fost sora mea, care făcea parte din ansamblul folcloric „Dorulețul” fiind solistă. M-a impresionat costumele tradiționale pe care îl purta la diferite evenimente, deplasările dese pe care le avea cu ansamblul și muzica bine interpretată.

Îmi amintesc și acum emoțiile prezente la primul meu spectacol pe scenă. Eram în vacanța de vară spre începutul clasei a patra, în cadrul

concursului internațional „Peștișorul de aur” care avea loc la Tulcea. Eram printre ultimele ansambluri care urmau pe scenă și trebuia să ne pregătim. Când am urcat cu toții, ținându-ne de mână, toate gândurile mele dispăruseră. Era o mulțime de lume, dar chiar și așa mi-am găsit părinții plini de emoții înghesuiți în grămada de oameni. Când i-am văzut, nimic nu m-a mai oprit din a zâmbi și a încerca să dau tot ce puteam din mine. Amintirea aceasta nu va lipsi niciodată din mintea mea, reprezentând cel mai important moment din cei șase ani petrecuți aici.

Acum, când privesc înapoi, sunt mândru de drumul parcurs. Am devenit din ce în ce mai bun, și chiar dacă la început nu mă simțeam în largul meu, mă bucur că nu am renunțat. Nu a fost ușor să trec peste toate regretele avute, dar datorită lor m-am ambiționat și m-au ajutat să înțeleg că nu există concurs care să declare pierzători, ci doar curajoși. Sunt recunoscător tuturor persoanelor care m-au susținut, deoarece fără ele nu aș fi ajuns aici.

Frumusețea lucrurilor mărunte

de Ciobanu Patrisia Monica și Grigore Adriana,

clasa a X-a D

Ai simțit vreodată nevoia de a scăpa de realitatea cotidiană? De stresul și presiunea impuse de școală? Ai simțit până acum anxietatea care îți străbate corpul atunci când trebuie să vorbești cu un nou grup de oameni? Ei bine, te înțeleg perfect! Am trecut și eu prin toate acestea! Începutul liceul, pentru mine, a reprezentat o perioadă foarte stresantă și tristă. Obişnuită fiind cu colegii din gimnaziu, a fost un șoc emoțional pentru mine să încep un nou capitol, alături de alte persoane. Trebuie să recunosc că mi-a fost frica. Frica de profesori, de colegi, de liceu, de tot ceea ce era nou. Mersul la orele de curs reprezenta o adevărată povară. De fiecare dată când trebuia fie să prezint un proiect, fie să lucrez în echipă, un puternic fior îmi inunda corpul. Stările de anxietate deveneau o obișnuință. Erau alături de mine la orice pas. Când îmi priveam colegii cât de veseli și dezinvolți erau, mă cuprindea și mai tare anxietatea. Îmi doream nespuse de mult să fiu ca ei. Să vorbesc liber, să fiu sigură pe mine. Îmi doream să fac o schimbare, dar nu știam de unde să încep.

În din pauzele de la liceu, pe hol, am auzit câteva persoane discutând despre cercetași. M-a amuzat gândul, căci eu îmi imaginam cercetașii asemeni celor din desenele animate: care vând briose în parcuri, care ajută animalele fără adăpost. Acest gând mi-a rămas mult timp în memorie. Până într-o zi când am decis să mă informez și, de ce nu, să mă înscriu în această comunitate. Căutând pe net, am reușit să aflu datele de contact ale cercetașilor din orașul nostru. Am sunat și am reușit să mă înscriu.

Trebuie să recunosc că prima întâlnire cu cercetașii a fost la fel de stresantă ca o zi de școală. Erau persoane necunoscute, dezinvolte, ce se salutau și făceau diferite glume. La prima întâlnire am făcut jocuțe de cunoaștere. A fost plăcut, dar trebuie să recunosc că mă simțeam ca un copilăș ce se joacă cu

colegii săi de grădiniță. Brusc m-a cuprins un sentiment de regret. Ce căutam eu acolo? Chiar asta era schimbarea de care aveam nevoie?

Curând au urmat și alte întâlniri în care am făcut activități mai serioase. Eram înconjurată de elevi de liceu sau chiar de studenți. Atunci am înțeles că cercetașii nu reprezintă chiar un grup de copii ce doar se joacă în timpul lor liber.

În primăvară am avut ocazia de a merge în prima mea tabără cu cortul, în munții Măcinului. Începeam să cunosc persoanele, să le analizez și, ușor-ușor, să preiau din relaxarea și detașarea lor. Nu vorbeam prea mult, căci nu știam exact ce fel de subiecte trebuia să abordez. Mă mulțumeam doar să fiu prezentă și să ascult conversațiile celorlalți din jurul focului de tabără.

Au urmat și alte tabere la care am participat. Unele erau în județul nostru, altele se desfășurau în orașe din țară. Am participat la toate cu entuziasm și din fiecare am învățat câte ceva. Dar tabără pe care nu o voi uita niciodată este cea de la Sf. Gheorghe, de vara trecută.

Am pornit cu toții, cu rucsacurile în spate spre vapor. Acolo am aflat că ne însoțesc și cercetași din alte centre din țară. Ajunși în comună, am pornit spre campingul în care urma să stăm pentru câteva zile. Atât în acea seară, cât și în zilele următoare, am desfășurat activități în echipe. Ne-am cunoscut mai bine și am învățat mai multe despre adevărata viață de cercetaș: tehnici de supraviețuire în natură, acordarea primului ajutor, citirea unei hărți, folosirea unei busole și multe altele. Am avut activități de noapte, foarte interesante și foarte bine puse la punct de către cercetașii seniori (studenți) ai centrului nostru. Printre activități, găseam puțin timp și pentru bălăceală în mare. Ne întorceam în camping arși de soare, plini de sare și morți de foame, dar fericiți.

În ultima seară, seniorii au decis să ne facă o surpriza și, la miezul nopții ne-au dus pe toți într-un loc secret, spuneau ei. Am pornit cu toții, tăcuți pe poteca îngustă ce ducea spre periferia satului. Am rămas surprinsă cât de încântător poate fi cântecul greierilor și al pasărilor de noapte. Nu după mult timp, am ajuns. La prima vedere nu era decât un petic de pământ decorat cu obiecte cercetășești. Ulterior am observat și o barcă legată de un ponton, ce se lasă purtata de unduirea valurilor. Am privit cerul și am fost fascinată. Constelații precum carul mare, cloșca cu pui și multe altele se puteau observa. Cerul era plin de stele. Am reușit, chiar să vad Calea Lactee. Aerul răcoros al nopții, luminile slabe ale felinarelor și liniștea, făceau din tabloul simplu de la început, acum, un loc sacru. Am aflat că urma să se desfășoare „Promisiunea”. Un ritual cercetășesc ce asigură intrarea adolescentului în lumea magică a cercetașilor. Fiecare dintre noi a fost nevoit să-și aleagă 2 „nași”, 2 seniori la care să apeleze cu încredere ori de câte ori are probleme. Urmam eu. Mi-am ales nașii și i-am urmat îndeaproape în drumul nostru spre ponton. Acolo, cu drapelul în mână, am intonat imnul cercetașului și am primit prima mea eșarfă, cea de explorator. Acum eram cu adevărat un cercetaș. Au urmat colegii mei. Cu toții treceam prin a

celași ritual care părea mistic. Trebuie să recunosc că acest eveniment va rămâne mereu în inima mea. Un loc minunat vizitat alături de oameni minunați. Un ritual ce altora li s-ar părea ciudat, pentru noi era sacru. Atunci am înțeles farmecul adevărat al cercetășiei. Cercetașii sunt un grup de adolescenți și studenți ce împreună încearcă să facă lumea mai bună. Desfășoară activități și leagă prietenii. Cercetășia m-a ajutat să ies din zona mea de confort, să leg prietenii pe viață și să comunic cu ușurință cu cei din jur. Aceste lucruri s-au observat și atunci când am intrat, toamna, în clasa a 10a, când deja eram mai apropiată de colegii mei și petreceam timp cu ei și în afara programului scalar. Pe mine cercetașii m-au ajutat să mă dezvolt atât pe plan personal, cât și pe plan social. Sunt foarte bucuroasă că m-am gândit să mă înscriu în această comunitate. Pot spune cu mâna pe inimă și cu sufletul împăcat, că sunt un cercetaș adevărat.

În fiecare an, noi ne mărim comunitatea, oferind șansa și altor adolescenți să descopere tainele cercetășiei. Dacă acest articol v-a stârnit și cel mai mic sentiment de curiozitate, vă așteptăm să vă alăturați noua!

#GATAORICÂND!🌸

Părerii și opinii ale altor cercetași:

”Deși pentru fiecare tânăr experiența de cercetaș este unică, diferită, un lucru cu care toți cercetașii pot fi de acord este că cercetășia asigură un mediu primitor, confortabil și sigur pentru dezvoltarea fiecăruia.”

”Am reușit să-mi ies din zona de confort, lucru ce înainte era exclus pentru mine din cauza unor frici interioare. Acest lucru a dus la creșterea încrederii în mine și depășirea fricii de eșec. Am învățat să colaborez cu cei din jur și, astfel, am reușit să-mi dezvolt aptitudinile sociale. De asemenea, m-a ajutat să mă auto-descopăr ca persoană și, în mod incontestabil, să-mi descopăr anumite pasiuni.”

”Inițial, nu credeam că cercetășia poate avea un impact major asupra mea, însă, cu trecerea timpului, am realizat cât de mult m-a ajutat să evoluez ca persoană și sunt convinsă că mă va ajuta în continuare. Mi-am creat, totodată, enorm de multe amintiri frumoase și am întâlnit multe persoane minunate, ce mă inspiră în viața de zi cu zi.”

”Cercetășia. Aș zice că reprezintă un hobby, dar, treptat, a devenit mai mult de atât. Pentru mine, acum, cercetășia înseamnă un stil de viață, o scăpare de la viața cotidiană și de la problemele personale.”

”Pe mine, cercetășia m-a ajutat să-mi depășesc anumite condiții de care, cu greu îmi imaginam că voi trece.”

GRECII TULCENI

Stiați că județul Tulcea are cele mai multe filiale de greci din țară? Uniunea Elenă din România nu reprezintă doar o simplă organizație. Aceasta este un spirit viu format din toți membrii săi care contribuie în mod voluntar la perpetuarea culturii grecești pe teritoriul țării noastre. Aceasta este cea mai mare familie a grecilor și a filoelenilor având peste 10,000 de membrii. De asemenea, este una dintre minoritățile cele mai active la nivel național. Pe teritoriul țării există 24 de filiale dintre care trei se află în județul nostru, și anume: Izvoarele, Sulina și Tulcea. Membrii filialei tulgene, organizează în fiecare an evenimente în scopul conservării culturii elene precum: “Ziua Marelui NU”, “Ziua Independenței Greciei”, “Ziua Limbii Elene”. De la mic la mare, membrii comunității noastre se întâlnesc la biserica grecească “Buna Vestire”, în cinstea sărbătorilor creștine. Uniunea organizează atât dansuri cu specific grecesc, cât și cursuri de limbă neogreacă la care participă unii dintre elevii liceului nostru. De asemenea, aceștia obțin rezultate bune atât la olimpiade cât și la concursuri în cadrul Uniunii Elene.

Minoritatea din care facem parte, depune eforturi să-și conserve tradițiile și obiceiurile din moși-strămoși, chiar dacă suntem departe de țara mamă. Acestea au o mare însemnătate în cultura noastră. Printre cele mai cunoscute tradiții și obiceiuri se numără

Tăierea Vasilopitei (în traducere “Placinta lui Vasile”) Această tradiție se sărbătorește la data de 1 ianuarie, cu ocazia Sfântului Vasile, în care este

introdus un bănuț, iar cel care îl va găsi va fi norocos pentru tot restul anului.

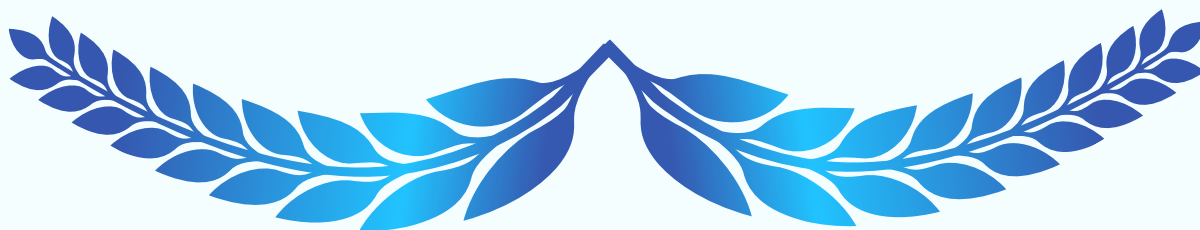
- Prima zi de luni din postul Paștelui, se sărbătorește prin înălțarea de zmeie, iar la masă se servesc mâncăruri tradiționale de post.
- Obiceiul confecționării unei păpuși cu șapte picioare, adică numărul săptămânilor până la Paște. Aceasta nu are gură, nici nas sugerând îndemnul la post. Păpușii se rupe câte un picior în fiecare vineri, iar ultimul în Vinerea Mare.

- Dansul joacă un rol important în viața grecilor acordându-i-se atenție deosebită. În scrierile sale, Platon susține că dacă un bărbat nu știe să danseze, este needucat și fără maniere. Sirtaki, Kalamatiano, Zeibekiko, Hasapiko, sunt unele dintre cele mai jucate dansuri de către greci.
- Spartul farfuriilor, una dintre cele mai cunoscute tradiții grecești la nivel global, se practică la serbările mari pentru a exprima bucuria și lungirea spiritelor rele.
- Unele dintre tradițiile care se practică la nunțile grecești sunt următoarele: Dansul Banilor presupune ca în timpul primului dans al mirilor să se prindă bani de hainele lor. Nunțile tradiționale se încheie cu aruncarea orezului asupra cuplului proaspăt căsătorit. Bucătăria grecească este plasată în topul clasamentului mondial având mâncăruri diverse precum: gyros, souvlaki, spanakopita, portocalopita, baclava si bougatsa.

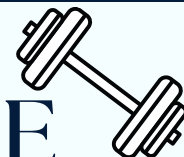

de Duțu Ioana, Lungu Alessia Tranulea, Elena Mihaela, clasa a X-a D

MENS SANA IN CORPORE

SANO...

După cum bine știm cu toții, sportul este esențial în formarea fiecărui adolescent. Acesta joacă un rol important pentru sănătatea noastră, în special sănătatea fizică și mentală. Practicarea regulată a activităților sportive, nu doar că îmbunătățește starea de bine, dar contribuieși la formarea unor abilități fundamentale pentru atingerea succesului în viață. Pe parcursul acestui articol vom afla împreună cum putem îmbina două activități care solicită foarte mult timp și dedicare, școala, respectiv sportul.

CUM TE POATE AJUTA SPORTUL SĂ TE SIMȚI MAI BINE LA ȘCOALĂ?

Zilele de școală pot fi destul de stresante și solicitante, adesea elevii fiind prost dispuși pe parcursul cursurilor. Stresul acumulat de-a lungul timpului poate avea anumite consecințe care pot afecta starea adolescentului și a persoanelor din jurul acestuia, precum: indispoziția, nervozitatea și chiar scăderea atenției. Pentru a preveni aceste stări neplăcute, practicarea unui sport este soluția perfectă. Indiferent de activitatea fizică pe care o alegem, creierul nostru eliberează endorfine (hormonii fericirii), reducând oboseala cât și stresul. Astfel, practicarea unui sport creează un impact pozitiv asupra corpului, producând mai multă energie și stimulând concentrarea în timpul orelor.

CUM POȚI GĂSI UN ECHILIBRU ÎNTRE PROGRAMUL ȘCOLAR ȘI TIMPUL DEDICAT PRACTICĂRII SPORTULUI?

Indiferent de orarul pe care îl ai, trebuie să găsești o modalitate de gestionare a activităților, astfel încât să profiți la maxim de timpul de care dispui.

Dacă ai întreba, întâmplător, un elev, care este motivul pentru care sportul lipsește din viața lui, este mai mult decât probabil ca acesta să-ți ofere ca motiv lipsa de timp. Realitatea este, însă, alta. Dacă îți dorești să evoluezi cu adevărat într-o activitate anume (în cazul de față, sportul), trebuie să fii deschis la a face sacrificii, indiferent de natura acestora. În primul rând, o soluție eficientă de a-ți organiza programul este notarea sarcinilor pe care vrei să le îndeplinești pe parcursul unei săptămâni. Prin această modalitate, este mult mai ușor să îți organizezi timpul, să ții evidența lucrurilor pe care le ai de făcut și, bineînțeles, să îți crești performanțele. În plus, efectuarea în totalitate a activităților poate produce o stare de bine, creșterea stimei de sine și te poate motiva să continui ceea ce faci.

În al doilea rând, trebuie să conștientizezi că de-a lungul vieții tale ești pus la încercare de diferite distrageri, care reprezintă principala cauză a procrastinării. Orele petrecute pe telefon, calculator și alte device-uri sunt principalele motive pentru care nu reușim să ducem la capăt ceea ce ne dorim. De aceea, este important să îți

dai seama că viitorul tău depinde de acțiunile tale din prezent, așa că ai face bine să înlocuiești statul pe telefon cu o activitate care te poate valorifica atât mental, cât și fizic.

PE LÂNGĂ UN FIZIC ARĂTOS ȘI O MINTE MAI CURATĂ, CE BENEFICII MAI ARE SPORTUL?

Dacă te implici în activități sportive încă din adolescență, vei dobândi abilități importante de disciplină și organizare care te vor ajuta în viața de adult. Programul regulat de antrenament într-o sală îți va cere să îți organizezi timpul în mod eficient, să fii consecvent și să te ții de obiectivele tale personale de fitness. Aceste practici te vor învăța să fii responsabil cu rutina ta zilnică și să dezvolti o disciplină puternică, calități care sunt extrem de valoroase în oricaredomeniu al vieții. Așa că, nu mai sta pe gânduri! Știi ce ai de făcut!

CUM POȚI ÎNCEPE SĂ FACI SPORT? CÂT DE RIGUROS ESTE ACEST DOMENIU?

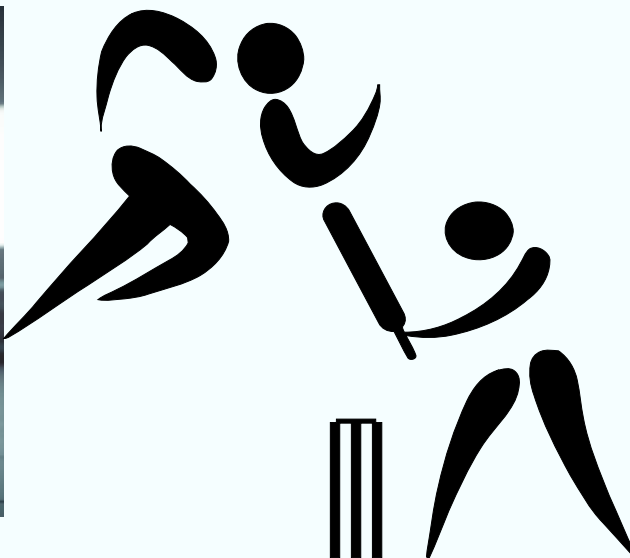
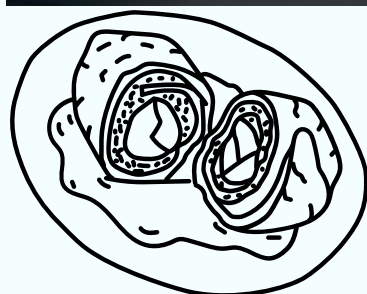
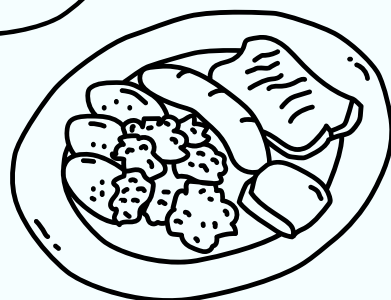
Mulți tineri se confruntă cu lipsa de motivație, fapt ce îi împiedică să încerce lucruri noi sau să se implice în anumite activități, în cazul de față, fitnessul. Este important să conștientizezi faptul că există o problemă în viața ta pe care vrei să o rezolvi. Fie că vrei să slăbești, fie că dorești să pui masă musculară, trebuie să iei atitudine de unul singur pentru a atinge aceste scopuri. În plus, cine nu și-

ar dori să ducă o viață sănătoasă? Mersul la sală este cea mai eficientă soluție. Activitatea fizică pe care o depui la sală poate fi cea mai bună metodă pentru a-ți forma un fizic și, în același timp, o minte sănătoasă. Internetul te poate ajuta să înveți și să înțelegi efectuarea corectă a exercițiilor. Este necesar să fii atent la forma pe care o ai pentru a evita accidentările de orice fel. Dacă mersul la sală nu te atrage sau nu dispui de timpul necesar pentru a ajunge acolo, poți încerca să faci exerciții de acasă. Numit și „Calisthenics”, această nișă a fitnessului include exerciții ce presupun ridicarea propriei tale greutate. Spre exemplu, poți începe să faci flotări sau tracțiuni din propria ta cameră, iar în timp sigur vei avansa la varietăți mult mai grele, cum ar fi statul în mâini. Această metodă te poate ajuta la o mai bună organizare, întrucât economisești mai mult timp, iar costurile sunt mult mai reduse, deoarece nu e nevoie să investești în multe echipamente.

Pe lângă această activitate, este vital să incluzi o dietă bogată în calorii și proteine și să acorzi o mai bună importanță somnului (minim 8 ore de somn pe noapte). Pentru această perioadă a adolescenței, hrana, odihna și sportul sunt importante pentru o dezvoltare armonioasă și pentru o funcționare eficientă a creierului și a corpului.

În concluzie, sportul joacă un rol crucial în viața unui licean, aducând numeroase beneficii atât pentru sănătatea fizică, cât și pentru cea mentală. Prin practicarea regulată a activităților sportive, elevii pot reduce nivelul de stres, îmbunătăți

concentrația și performanțele școlare, și dezvoltă abilități importante precum disciplina și organizarea. Găsirea unui echilibru între școală și sport necesită o gestionare eficientă a timpului și prioritizarea activităților. Începerea unei rutine de exerciții fizice poate fi simplă și accesibilă, fie prin mersul la sală, fie prin exerciții de acasă, însoțite de o alimentație sănătoasă și odihnă adecvată. În final, investiția în sănătatea și bunăstarea noastră este esențială pentru o viață echilibrată și împlinită.

de Lupan Cristian, Ștefan George Bogdan, clasa a X-a D

Majorete LTGM : Care-i treaba ?

În anul școlar 2023-2024, în cadrul Liceului Teoretic "Grigore Moisil" s-a implementat un nou program, pe departamentul sportiv: echipa de dans/majorete a școlii. În acest articol voi expune ce se întâmplă în spatele scenelor, adică toată pregătirea și implicarea depusă pentru aceasta trupă.

Am preluat acest concept din State, pentru că este unul nou și unic în rândul liceenilor Tulcenii. Îndrumate de coordonatoarele noastre, Dincă Briana și Szoke Alexia, noi, dansatoarele de la Let's Go Dance am primit rolul de coregrafe.

Fiind singura trupa de majorete din oraș, ne-a fost destul de greu să începem, neștiind cum să acționăm. În noiembrie 2023 am avut plăcută surpriza să observăm că destul de multe eleve au dorit să participe la preselecții. După ce le-am învățat un dans propus de noi, am ales 8 eleve pricepute : Balaban Bianca, Bălea Bianca, Cărpăveche Adelina, Dogaru Bianca, Gheorghită Irina, Pohircă Miruna, Popa Rebeca și Stoica Denisa.

La scurt timp, ne-am adunat pentru a începe treaba serioasă. Antrenamentele se țin în sala de sport a școlii, sau în vestiar, înaintea începerii orelor de curs. Am sacrificat mult din timpul liber pentru a alege melodiile potrivite și pentru a crea coregrafiile, dar și pentru a repeta cu echipa completă, pentru a aranja formațiile și pentru a crea un show spectaculos. Avem norocul de a coopera cu fete implicate, repetițiile fiind foarte productive.

Prima noastră apariție scenică a fost la Moisivision. A fost o experiență plăcută, care ne-a permis să câștigăm încredere în abilitățile noastre. Ușor, am început să ne înțelegem din ce în ce mai bine, iar antrenamentele au devenit deja o plăcere. În prezent, ne antrenăm pentru a susține echipele școlii la meciuri. De abia așteptăm să mergem. Ne întâlnim acolo!

de Vasiliu Laura, clasa a X-a D

Cum a început viața de licean de Carp Maria, clasa a IX-a C

În data de 16 septembrie s-a sărbătorit Ziua Mondială a Curățeniei, iar la nivelul Liceului „Grigore Moisil” s-a organizat o activitate de ecologizare a parcului și a împrejurimilor noului sediu.

Clasa a IX-a C a decis să participe la această acțiune alături de colegii mai mari, în speranța de a-și aduce fiecare contribuția la transformarea planetei noastre în una mai curată.

Conducerea liceului a pus la dispoziție mănuși și saci menajeri pentru desfășurarea în condiții de igienă a activității și astfel, dimineața, la ora nouă, elevii se aflau în fața intrării liceului, pregătiți și încărcăți de motivație pentru a începe „munca”. Ei au fost împărțiți în grupe, iar clasa a IX-a C a primit ca obiectiv de lucru parcul și o zonă din afara incintei.

Această activitate a fost și un bun prilej de cunoaștere și socializare pentru elevii aflați în primul an de liceu, dat fiind faptul că era prima săptămână din noul an școlar.

În cele două ore petrecute acolo, timp în care sacii cu deșeuri se umpleau cu pași mărunți, colegii din clasa a IX-a C au avut parte și de o experiență neașteptată, care le-a adus zâmbete pe buze și le-a confirmat că politețea și buna-purtare este răsplătită cu bunătate și generozitate. Îndepărtându-se de partea parcului care le devenise familiară, un grup de copii a ajuns în locul unde curtea liceului se termina și au remarcat că după gardul despărțitor se întindea grădina unor localnici. În acel moment, unul dintre copii a observat

că proprietarii aveau în curte un smochin încărcat cu fructe, ale cărui crengi ajungeau peste gard, până în curtea liceului. Atrăși de fructele coapte, copiii l-au întrebat politicos pe domnul care se afla în grădină dacă pot lua câteva smochine, iar acesta i-a aprobat binevoitor, ba chiar le-a oferit și din smochinele care se aflau în curtea lui. Apoi, -ceea ce a surprins cel mai tare- domnul a apărut cu o pungă plină cu piersici proaspăt culese special pentru copii, pe care le-a dăruit cu mare drag peste gardul de sârmă. Această experiență a adus multă încântare în rândul elevilor, fiindcă de la o simplă întrebare, au primit mult mai mult decât ceruseră.

După această bine-meritată pauză de degustare și vitaminizare, copiii au continuat treaba cu și mai multă energie. Cele mai neobișnuite obiecte pe care le-au găsit și care totodată i-au amuzat și au stârnit un val de glume au fost trei pixuri și un burete de la șezutul unui scaun.

La finalul activității, au sesizat că sacii nu se umpluseră așa cum se așteptaseră, fapt care ne-a dat tuturor de înțeles că există un progres în ceea ce privește diminuarea aruncării deșeurilor în alte spații decât coșurile de gunoi, detaliu ce ne-a bucurat foarte mult. Au fost încântați că liceul nostru le-a oferit ocazia, încă din prima săptămână a experienței lor de boboci moisiști, să participe la o astfel de activitate, esențială pentru transformarea planetei noastre într-un loc mai bun și mai prietenos.

Tainele limbii coreene de Bulete Sabina-Ioana, clasa a IX-a C

안녕하세요! Aceasta este cea mai folosită formă de salut în coreeană și literal se traduce „Ești în pace?” . Poate este o traducere ciudată, dar fiecare cuvânt are o semnificație ascunsă ce reflectă valorile culturii sud-coreene.

Toată pasiunea mea pentru limba și cultura sud-coreenilor a început cu o simplă melodie auzită la radioul din mașină când eram clasa a IV-a. Mi-a plăcut extraordinar de mult cum sună, așa că am căutat versurile pe internet, descoperind că este scrisă în coreeană. Am început să ascult din ce în ce mai mult astfel de cântece și am devenit o adevărată fană a genului de muzică k-pop (prescurtat din engleză „korean pop”).

După puțin timp m-am hotărât să învăț limba coreeană de una singură cu ajutorul internetului, deoarece astfel de cursuri nu existau în oraș. Am început să învăț alfabetul (numit 한글) și câteva cuvinte simple cu ajutorul aplicațiilor Duolingo, Drops și uTalk aproximativ un an. La sfârșitul clasei a 6 a am

descoperit că pe timp de vară se vor susține cursuri de limba coreeană la biblioteca județeană. Acolo am descoperit multe persoane care împărtășesc aceeași pasiune, dar odată cu începerea școlii nu au mai participat. Chiar dacă și mie mi-a fost greu, nu am renunțat la pasiunea mea, participând și în prezent la cursuri. Acum folosesc doar cărți pentru a-mi exersa abilitățile. Citesc dialoguri și le traduc în limba română, iar la gramatică folosesc manualele de la Talk To Me In Korean. Prin intermediul acestor ore am avut ocazia de a discuta și cu persoane care au studiat în Coreea de Sud, exersându-mi pronunția și împărtășind dragostea pentru această limbă considerată neobișnuită.

Plănuiesc să continui studiul limbii coreene până la sfârșitul ciclului liceal și, de ce nu, și după terminarea acestuia, dacă voi putea. Sper ca pe viitor să îi inspir și pe alții să descopere misterele acestei culturi est-asiatice, îndrumându-i în studiul acestei limbi care nu este deloc dificilă.

나중에 봐요!

De la LTGM către Europa: Călătorind Spre Viitor cu Erasmus+ de prof. Neacșu Irina și prof. Ivanof Violeta

În ultimii ani, programul Erasmus+ a devenit o oportunitate valoroasă pentru elevii de liceu, oferindu-le posibilitatea de a experimenta schimburi culturale, de a dezvolta abilități interpersonale și de a îmbunătăți cunoștințele academice într-un mediu internațional. Liceul Teoretic Grigore Moisil s-a implicat activ în proiecte Erasmus+ începând cu anul 2017, oferind elevilor și profesorilor săi oportunitatea de a participa la cursuri, experiențe de mobilitate și job shadowing. Această implicare a adus numeroase beneficii atât pe plan academic, cât și personal.

Unul dintre aspectele importante ale participării la proiectele Erasmus+ pentru elevii de liceu este dezvoltarea abilităților interculturale. Prin interacțiunea cu elevi și profesori din alte țări, aceștia își largesc orizonturile, învață să comunice eficient într-un mediu multicultural și să aprecieze diversitatea culturală. Acest lucru contribuie la formarea unor cetățeni responsabili și deschiși către diferite perspective și valori.

Experiențele de mobilitate oferite de proiectele Erasmus+ permit elevilor și profesorilor să descopere noi metode de predare și învățare, să își îmbunătățească competențele lingvistice și să exploreze domenii de interes într-un context internațional. Participarea la cursuri și ateliere desfășurate în colaborare cu alte școli din Europa îi motivează să își dezvolte creativitatea, spiritul de echipă și abilitățile de adaptare la situații noi și provocatoare.

De asemenea, implicarea în proiecte Erasmus+ oferă

profesorilor oportunitatea de a experimenta job shadowing, adică posibilitatea de a însoți profesioniști din diverse domenii în cadrul activităților lor zilnice.

Acest aspect le permite să își contureze o imagine mai clară asupra sistemelor educationale și să înțeleagă mai bine locul și rolul lor de provideri de educație în context european.

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” a fost un partener activ în proiectele Erasmus+, contribuind la formarea unei comunități educaționale europene unite în diversitate. Elevii și profesorii implicați au avut ocazia să își îmbunătățească abilitățile de comunicare, să își dezvolte gândirea critică și să își extindă rețeaua de contacte la nivel internațional.

În contextual acreditării Erasmus+, școala noastră poate beneficia de finanțare până în anul 2027 cel puțin, și își propune să folosească această oportunitate, pentru a atinge următoarele obiective: creșterea nivelului de conștientizare cu privire la problem de mediu și dezvoltare durabilă, creșterea nivelului de conștientizare cu privire la problem legate de incluziune, creșterea nivelului de alfabetizare TIC și media și, nu în ultimul rând, reducerea percepției de burnout în rândul oamenilor școlii.

Experiența Erasmus+ pentru copiii de liceu este extrem de valoroasă, oferindu-le oportunitatea de a crește personal și academic într-un mediu multicultural și stimulat. Participarea la proiecte Erasmus+ îi pregătește pe elevi pentru provocările viitoare, îi încurajează să își urmeze pasiunile și să devină cetățeni activi și implicați în societatea globală în care trăim.

ERASMUS + la LTGM in cifre:

- 8 ani de proiecte implementate
 - Aprox 100 de elevi participanți la mobilități în context European
 - Aprox 100 de elevi participanți la activități locale
 - 10 țări partenere
 - 12 profesori participanți la cursuri pe diverse teme
- Aprox 100 de elevi și profesori găzduiți în mobilități

TESTIMONIALE:

"Experiențele Erasmus+ m-au transformat într-un cetățean european deschis, tolerant și pregătit să facă diferența în lumea din jurul meu."

- Ioana, clasa a IX-a

"Participarea la proiectele Erasmus+ mi-a deschis ochii către o lume plină de diversitate și oportunități unice." - Ana, clasa a XI-a

"Experiența de mobilitate Erasmus+ mi-a oferit șansa de a cunoaște oameni minunați și de a învăța din experiențele lor de viață." - Andrei, absolvent

"Erasmus+ m-a învățat că diversitatea este un lucru minunat și că învățarea continuă și deschiderea către noi experiențe sunt cheia succesului." - absolvent

"Erasmus+ mi-a oferit șansa de a învăța nu doar din cărți, ci și din experiențe autentice și interculturale." - Radu, clasa a XII-a

"Participarea la proiectele Erasmus+ mi-a consolidat încrederea în mine și mi-a deschis noi orizonturi de cunoaștere și dezvoltare personală." - Elena, absolventă

Noaptea cercetătorilor

Liceul nostru încurajează și promovează activitățile extrașcolare. Un exemplu ar fi celebrarea „Noptii Cercetătorilor Europeni” cu o vizită la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare „Delta Dunării”-INCDDD.

Am fost îndrumați de către doamna dirigintă să participăm la această activitate. Vizita la acest institut a fost o experiență educativă. Cu toții am fost impresionați de informațiile ce ne-au fost oferite.

Când am ajuns la institut am fost întâmpinați de cercetători, iar apoi am mers cu unul dintre ei într-o încăpăre unde ne-a prezentat fenomenele meteorologice din Delta Dunării. Am aflat despre clima și precipitațiile din zona județului Tulcea și din Delta Dunării că s-au modificat semnificativ. Temperaturile sunt în creștere cu 1-4°C, iar precipitațiile sunt sub media anuală. Fenomenul caracteristic Deltei este vântul preponderent primăvara, când se produc furtuni puternice datorită vânturilor din nord-est, iar toamna ca fenomen caracteristic este ceața.

Cercetătorii de la INCDDD folosesc drone pentru a putea vedea neregulile din Delta Dunării. Identificându-le, merg la locul unde se află problema și intervin pentru a ajuta mediul înconjurător. Ne-a plăcut foarte mult această parte a vizitei, deoarece am putut vedea și analiza o dronă performantă îndeaproape.

Am fost și în laboratorul de chimie a institutului unde ne-au fost prezentate diferite instrumente pentru colectarea solurilor și tipurile de soluri din Delta Dunării. Am avut parte și de un experiment ce consta în arderea naftalinei. La finalul experimentului am pus diferite întrebări și am fotografiat ustensilele din laborator. La plecare am primit câte o bomboană de la cercetători.

Vizita la INCDDD este o modalitate excelentă de a învăța ce se petrece cu mediul înconjurător, clima și precipitațiile Deltei Dunării. Cercetătorii de aici sunt bine informați și pasionați de ceea ce fac.

de Roibu Andreea-Isabela, clasa a IX-a C

MOISIVISION 2024 –

O călătorie printre generații

Prin intermediul Moisivisionului, elevii se folosesc de un moment artistic pentru a-și exprima concepțiile, ideile și opiniile. Această activitate este de asemenea o șansă a elevilor cu talente vocaționale de a se pune în evidență și de a crea momente frumoase petrecute împreună.

Anul acesta, tema Moisivisionului a fost “Metamorfoza Generațiilor”.

De secole, teatrul a fost un fenomen cultural care a reprezentat o oglindă a societății și de aceea mi s-a părut o modalitate interesantă de a arăta diferențele, dar și asemănările dintre generații, personificate în personajele unui scurt moment artistic, bătrânii și copiii acestor zile.

Între copii și bătrâni există dintotdeauna un conflict al generațiilor din cauza atitudinii rebele a celor tineri și opiniile conservatoare a celor bătrâni. Mulți au explicat că bătrânii de astăzi au trecut prin același fenomen, iar noi vom avea aceeași atitudine față de generațiile viitoare. Unii au evidențiat modul în care acest standard de a fi “tradițional” și “cum era înainte” pune presiune asupra celor tineri, o experiență neplăcută pentru mulți.

În cadrul momentului artistic al clasei 9 D (“La sămânță cu Socrate”) eu, împreună cu Galiățatos Alexia și Ilie Maria, în conceperea scenariului și regiei, am vrut să transmitem ideea că societatea este într-o perpetuă schimbare, o metamorfoză. Piesa a avut scopul de a prezenta atât diferențele, cât și valorile comune ale generațiilor. Trăim într-o societate complexă, și, personal, consider că mereu vom încerca să fim mai buni decât cei dinainte. Cu toate acestea, niciodată nu vom avea o “generație perfectă” sau “de aur”, ceea ce nu este, în fapt, un lucru rău. Este realitatea în care trăim.

Totodată, “La sămânță cu Socrate” a vrut să îmbine studiul cu teatrul. Am vrut să promovăm învățăturile generațiilor anterioare, deoarece cu ajutorul acestora am avut șansa de a evolua. Ne-am consultat cu multe surse istorice și filozofice, de unde am luat și inspirație pentru sceneta, iar din acestea am ales trei mari personalități din antichitate pentru a reprezenta “generația trecutului”: Socrate, Diogene și Cicero. Moisivisionul a fost o ocazie de a ne cunoaște mai bine, noi, colegii, acesta fiind primul an de liceu împreună, și, pentru mulți, primul an de Moisilist. A fost o muncă de echipă, fiecare contribuind cu idei privind punerea în scenă și replicile personajelor. Ne-am susținut talentele, încercând să le punem în evidență ori pe scenă, ori din spatele cortinei.

Mi-a făcut plăcere să lucrez alături de colegii mei, și aștept cu nerăbdare ediția următoare. Suntem mândri că am continuat tradiția liceului de organizare a acestui eveniment, și, că putem face parte din identitatea Moisilului.

de Micu Mara-Ilinca, clasa a IX-a D

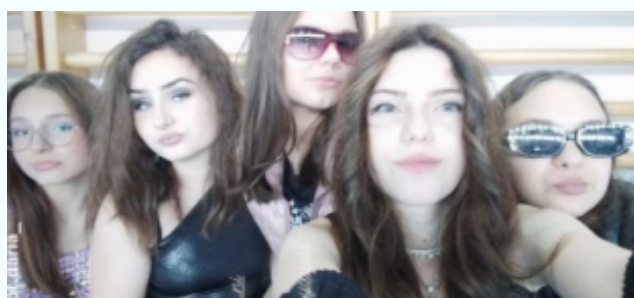
Săptămâna Tematică: O Tradiție Plină de Culoare Și Distracție de Bălea Bianca-Teodora și Cărpăveche Adelina-Elena, clasa a X-a D

În fiecare an, în săptămâna dinaintea vacanței de iarnă, Liceul Teoretic “Grigore Moisil” se transformă într-un loc plin de culoare și bucurie. Săptămâna Tematică aduce împreună elevii și profesorii într-o experiență captivantă și memorabilă, în care imaginația și creativitatea sunt la putere.

Săptămâna Tematică este un eveniment așteptat cu entuziasm de către toți elevii școlii. În ultima ediție, desfășurată în perioada 18-22 decembrie 2023, temele variate au oferit oportunități unice de exprimare și distracție.

Prima zi a fost dedicată atmosferei vibrante și disco a anilor '70. Cu sclipici și stiluri retro, este o ocazie minunată de a călători în timp și de a experimenta atmosfera vibrantă. Rochii cu imprimeuri geometrice, pantaloni evazați, cămăși cu guler tip disco și ochelari de soare mari și colorați sunt doar câteva dintre elementele vestimentare pe care elevii le-au folosit pentru a aduce magia acelei perioade.

A doua zi, tema "Barbie VS Oppenheimer" a adus în prim plan o confruntare inedită între roz și știință. Inspirată de fenomenul care a cucerit vara trecută, această zi a evidențiat contrastul și diversitatea de interese și preferințe ale elevilor. Cei care au ales “rozul” au venit îmbrăcați în minunata culoare specifică lui Barbie,

evidențiată prin rochii și topuri strălucitoare, accesorii sclipitoare și chiar machiaj îndrăzneț. Pe de altă parte, elevii care au ales “negrul” au optat pentru lumea misterioasă și complexă a lui Oppenheimer, venind îmbrăcați la costum și aducând în școală o atmosferă serioasă și profundă.

Tărâmul desenelor animate a fost punctul culminant al săptămânii, aduce în prim plan o călătorie fascinantă în universul colorat și plin de imaginație al copilăriei. Elevii și-au folosit imaginația pentru a recrea personajele și eroii preferați, iar coridoarele școlii au devenit locuri de întâlnire pentru personaje memorabile precum Minnie Mouse, Marceline, Shaggy și Velma.

Misterul și exotismul au fost cuvintele de ordine în ziua a patra, dedicată poveștilor din "1001 de nopți". Această temă subliniază o explozie de culori, țesături și accesorii inspirate din cultura arabă și din povestirile din Orientul Mijlociu. Elevele s-au îmbrăcat în robe lungi și fluide, realizate din materiale "prețioase" precum mătasea sau brocartul, în culori vibrante precum roșu rubin sau mov regal. Detaliile delicate, precum broderii aurii sau mărgelile stralucitoare, au adăugat un aer de rafinament. Pentru a completa ținuta, au adăugat și voaluri bogat ornate și bijuterii.

În încheiere, ziua a cincea, sub tema "Magia Crăciunului", a adus ocazia perfectă pentru a încheia săptămâna într-o notă festivă și plină de căldură. Elevii s-au îmbrăcat în pulovere pufoase și calduroase, rochii elegante sau costume tradiționale, urmate de accesorii precum fulare tricotate și caciuli cu motive de iarnă.

Pozele făcute în această săptămână au fost toate postate pe contul de Instagram al liceului, @cseltgm.

Săptămâna Tematică la Liceul Moisi este mult mai mult decât o serie de zile în care ne putem costuma extravagant. Ea reprezintă o oportunitate pentru elevi și cadre didactice de a se simți bine, de a comunica, de a-și exprima individualitatea și de a crea amintiri de neuitat. Așteptăm cu nerăbdare următoarea ediție, care cu siguranță va aduce noi idei și costume uimitoare!

Echipa de robotică a liceului: RIVER WOLVES

de David Hagiu și Ștefanescu Robert Augustin

River Wolves este echipa de robotică FTC a Liceului Teoretic "Grigore Moisil" Tulcea. Echipa noastră este împărțită în patru departamente: Mecanică, PR și Media, Programare și Design 3D. Departamentul de Mecanică se ocupă de asamblarea și testarea robotului, cel de Programare se ocupă de dictarea tuturor acțiunilor robotului într-un limbaj de programare special, cel de Design 3D se ocupă atât de proiectarea pieselor în format digital cât și de gândirea robotului, iar cel de PR și Media se ocupă de imaginea echipei pe rețelele de socializare, marketing, organizare de evenimente etc.

Echipa noastră activează de 8 ani în competiția First Tech Challenge (FTC), adusă în România în 2016 de către Nație Prin Educație. Suntem prima echipă din Dobrogea care a reușit să se califice la etapa națională a competiției și am organizat numeroase evenimente la nivel județean.

Participarea în FIRST Tech Challenge (FTC) reprezintă o oportunitate pentru elevii de liceu de a dezvolta abilități esențiale pentru viitor. Prin experiența practică în știință, tehnologie, inginerie și matematică (STEM), participanții își îmbunătățesc capacitățile de rezolvare a problemelor, întâlnind provocări reale și învățând să adapteze strategiile în timp real. De asemenea, FTC promovează un mediu colaborativ, punând accent pe lucrul în echipă și comunicare. În esență, FTC nu numai că dezvoltă abilități tehnice, ci și cultivă calități esențiale precum reziliența, spiritul de echipă și adaptabilitatea, pregătindu-i pentru succes atât în domeniul academic, cât și profesional.

În fiecare an al competiției, se anunță o nouă temă a sezonului. Aceasta se anunță printr-un eveniment numit Kick-off în care se prezintă terenul de joc și setul de acțiuni pe care trebuie să le îndeplinească robotul.

Anul acesta, în sezonul 8 al competiției, roboții construiți de echipe au avut scopul de a colecta elemente hexagonale de mici dimensiuni pentru a le amplasa pe pancarte înclinate la unghi, de a-și suspenda întreaga greutate de o bară și de a lansa un avion de hârtie numit dronă. Toate aceste acțiuni rezultă în obținerea de puncte pentru a concura împotriva celorlalte echipe.

Formatul jocului este de alianță versus alianță, fiecare din aceasta alcătuindu-se din două echipe. În acest an, echipa noastră a fost activă în organizarea și participarea la numeroase evenimente din Tulcea și nu numai.

Am fost prezenți la Marea Unire a Roboticii de pe 1 Decembrie, în Galați, unde am avut ocazia să testăm competențele robotului nostru pentru prima dată în acest sezon. În luna decembrie, am organizat vânătoare de comori cu tematică de Crăciun intitulată "Candy Cane Quest", invitând tinerii din Tulcea să exploreze expozițiile muzeului de Etnografie, Muzeul Ecoturist Delta Dunării și Casa Avramide.

De asemenea, organizăm anual Treasure Huntul de Noaptea Muzeelor, aducând un adaos ocaziei deschiderii tuturor muzeelor.

În luna ianuarie, am luat parte la trei competiții desfășurate la Buzău, Focșani, respectiv Iași. De

menționat este faptul că în organizare competiției din Buzău am aderat și noi, împreună cu alte trei echipe de robotică din țară, demonstrându-ne implicarea activă în comunitatea noastră robotică și capacitatea de a colabora în echipă.

Una dintre cele mai mari probleme pe care le-am întâmpinat de-a lungul anilor a fost insuficiența fondurilor, întrucât participarea la FTC necesită aparatură și componente specifice. De asemenea, în comparație cu alte echipe din orașe mai mari, nu am beneficiat de experiența exclusivă de integrare în comunitatea FTC din țară, datorită locației orașului nostru.

Echipa noastră de robotică încurajează implicarea și pasiunea pentru tehnologie și inovație. Suntem conștienți că reușitele noastre nu ar fi fost posibile fără contribuția membrilor devotați care și-au dedicat eforturile echipei. În acest sezon, am descoperit că nu doar participarea la competiție și constituirea robotului definesc exclusiv experiența noastră, ci și prietenii pe care le-am format în această călătorie extraordinară. În fiecare an, ne bucurăm să deschidem porțile echipei noastre pentru elevii din toate liceele orașului și să lucrăm împreună pentru a-i ajuta să-și atingă cea mai bună versiune.

Inteligența artificială, un trend?

Inteligența artificială este un trend tehnologic, a cărui popularitate a explodat în ultimii ani, nu doar pentru că reprezintă o piață foarte promițătoare, ci și pentru că oferă oportunități noi. Termenul de „inteligență artificială” a fost introdus în anul 1956, dar el a devenit mult mai popular în prezent, datorită volumului crescut de date, a algoritmilor avansați și îmbunătățirilor în privința puterii și a spațiului de depozitare a computerelor.

Chiar dacă filmele hollywoodiene și cărțile sci-fi imaginează inteligența artificială sub forma roboților care vor conduce lumea, evoluția din prezent a acestei tehnologii nu este atât de îngrijorătoare și nici atât de avansată. Cu toate acestea, inteligența artificială s-a dezvoltat atât de mult încât este capabilă, în prezent, să aducă beneficii la nivelul fiecărei industrii.

- Tehnologia și Inteligența Artificială în poliție și aplicările legii

Prevenirea criminalității. Analizarea datelor despre tipurile de crime care au loc în anumite regiuni ajută departamentele de poliție să stabilească cea mai bună modalitate de a descuraja criminalitatea. Răspuns la criminalitate. Tehnologia poate ajuta ofițerii să ajungă la locul unei crime cu o mai mare conștientizare, accesând camerele instalate în locații fixe sau chiar smartphone-urile membrilor comunității. Menținerea ordinii publice și a siguranței. Multe departamente folosesc deja tehnologii precum camerele, microfoanele și monitorizarea social media pentru a monitoriza amenințările sau încălcările ordinii locale. În mod tot mai frecvent, AI poate analiza automat ieșirile acestor sisteme (video, audio și text) pentru a identifica încălcările ordinii sau amenințările.

Inteligența artificială poate ajuta ofițerii să redacteze mesaje și rapoarte și să rezume informațiile din rapoartele scrise de poliție și rapoartele publice. Instrumentele de scriere pot ajuta la ajustarea mesajelor pentru publicuri specifice, asigurându-se că scrierea este potrivită pentru un anumit context educațional, de gen sau etnic.

- Tehnologia și Inteligența Artificială în medicină

Inteligența artificială în medicină este utilizarea modelelor de învățare automată pentru a procesa date medicale și a oferi profesioniștilor medicali informații importante, îmbunătățind rezultatele de sănătate și experiențele pacienților.

- Detectarea și diagnosticul bolilor

Modelele de învățare automată ar putea fi utilizate pentru a observa semnele vitale ale pacienților aflați în îngrijire critică și pentru a alerta clinicienii dacă anumiți factori de risc cresc. A fost dezvoltat un model predictiv de AI pentru sugari prematuri care are o precizie de 75% în detectarea sepsisului sever.

- Tratatament personalizat al bolilor

Modelele de AI pot învăța și reține preferințele, acesta are potențialul de a oferi recomandări personalizate în timp real pacienților, non-stop. În loc să trebuiască să repete informații cu fiecare persoană nouă, un sistem ar putea stoca datele pacientului.

- AI în imagistica medicală

Cercetările au indicat că AI alimentată de rețele neurale artificiale poate fi la fel de eficientă ca și radiologii umani în detectarea semnelor de cancer la sân, precum și a altor condiții. În plus poate ajuta clinicienii în detectarea semnelor timpurii ale bolii.

- Eficiența studiilor clinice

Mult timp este petrecut în timpul studiilor clinice alocând coduri medicale rezultatelor pacienților și actualizând seturile de date relevante. AI poate ajuta la accelerarea acestui proces prin furnizarea unei căutări mai rapide și mai inteligente pentru codurile medicale.

- Reducerea erorilor

Există dovezi că AI poate contribui la îmbunătățirea siguranței pacienților. O revizuire sistematică recentă a 53 de studii recenzate de perechi care au examinat impactul AI asupra siguranței pacienților a constatat că instrumentele de asistență decizională alimentate de AI pot ajuta la îmbunătățirea detectării erorilor și gestionării medicamentelor.

- Reducerea costurilor îngrijirii

Există multe moduri potențiale în care AI ar putea reduce costurile în întreaga industrie a sănătății. Unele dintre cele mai promițătoare oportunități includ reducerea erorilor de medicamente, asistența virtuală personalizată pentru sănătate, prevenirea fraudei și sprijinirea fluxurilor de lucru administrative și clinice mai eficiente.

- Creșterea implicării medic-pacient

Mulți pacienți au întrebări în afara orelor obișnuite de program. AI poate ajuta la oferirea de suport non-stop prin intermediul roboților de chat care pot răspunde la întrebări de bază și pot oferi pacienților resurse atunci când cabinetul furnizorului lor nu este deschis.

- Eficiența studiilor clinice

Mult timp este petrecut în timpul studiilor clinice alocând coduri medicale rezultatelor pacienților și actualizând seturile de date relevante. AI poate ajuta la accelerarea acestui proces prin furnizarea unei căutări mai rapide și mai inteligente pentru codurile medicale.

- Reducerea erorilor

Există dovezi că AI poate contribui la îmbunătățirea siguranței pacienților. O revizuire sistematică recentă a 53 de studii recenzate de perechi care au examinat impactul AI asupra siguranței pacienților a constatat că instrumentele de asistență decizională alimentate de AI pot ajuta la îmbunătățirea detectării erorilor și gestionării medicamentelor.

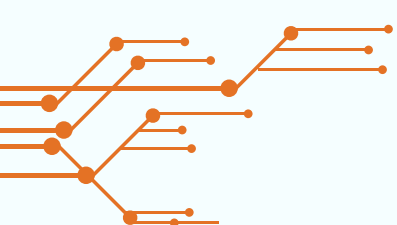
- Reducerea costurilor îngrijirii

Există multe moduri potențiale în care AI ar putea reduce costurile în întreaga industrie a sănătății. Unele dintre cele mai promițătoare oportunități includ reducerea erorilor de medicamente, asistența virtuală personalizată pentru sănătate, prevenirea fraudei și sprijinirea fluxurilor de lucru administrative și clinice mai eficiente.

- Creșterea implicării medic-pacient

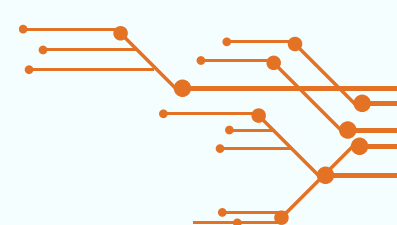
Mulți pacienți au întrebări în afara orelor obișnuite de program. AI poate ajuta la oferirea de suport non-stop prin intermediul roboților de chat care pot răspunde la întrebări de bază și pot oferi pacienților resurse atunci când cabinetul furnizorului lor nu este deschis.

DE SĂRARU CAMELIA-MONICA ȘI
MUNTEANU SARA BENEDETTA,
CLASA A X - A D

Navigarea peisajului economic: perspective pentru liderii de mâine

articol scris de Inteligența Artificială

Introducere: În lumea interconectată de astăzi, înțelegerea complexității economiei este crucială pentru studenții care aspiră să devină liderii de mâine. De la dinamica comerțului global la tendințele pieței locale, economia modelează oportunitățile și provocările cu care ne confruntăm. În această publicație, ne aprofundăm în concepte economice cheie, explorăm problemele actuale și oferim perspective pentru a împuternici studenții în călătoria lor către alfabetizarea economică.

Explorarea fundamentelor economice: Oferta și cererea demistificate: dezvăluind forțele care conduc prețurile și cantitățile de pe piețe, această secțiune ilustrează interacțiunea fundamentală dintre cerere și ofertă.

Mâna invizibilă a pieței: Discutând conceptul lui Adam Smith despre mâna invizibilă, explorăm modul în care interesul propriu poate duce la beneficii societății, aruncând lumină asupra principiilor economiilor de piață liberă.

Înțelegerea globalizării: Dinamica comerțului global: de la tarife la acorduri comerciale, înțelegerea complexității comerțului global este esențială într-o lume în care economiile sunt din ce în ce mai interconectate.

Creșterea piețelor emergente: Explorând creșterea economiilor emergente și impactul acestora asupra peisajului economic global, examinăm oportunitățile și provocările prezentate de aceste regiuni dinamice.

Cultivarea alfabetizării financiare: Noțiuni de bază privind bugetarea: Echipând studenții cu abilități practice, ne aprofundăm în importanța bugetării, economisirii și a cheltuielilor responsabile, punând bazele independenței financiare.

Informații despre investiții: Prezentând lumea investițiilor, această secțiune oferă o privire de ansamblu asupra acțiunilor, obligațiunilor și a altor vehicule de investiții, dând posibilitatea studenților să ia decizii financiare informate.

Abordarea problemelor economice contemporane: Inegalitatea veniturilor: analizând cauzele și consecințele inegalității veniturilor, explorăm soluții potențiale la această provocare economică presantă, subliniind importanța incluziunii sociale și economice.

Dezvoltare durabilă: investigând intersecția dintre economie și sustenabilitatea mediului, discutăm imperativul echilibrării creșterii economice cu gestionarea mediului pentru un viitor prosper.

Concluzie: Pe măsură ce studenții se angajează în călătoriile lor academice și profesionale, o înțelegere solidă a economiei va servi drept busolă, ghidându-i prin complexitățile lumii moderne. Încurajând alfabetizarea economică și gândirea critică, dăm putere liderilor de mâine să navigheze peisajul economic cu încredere și perspectivă.

Energiile alternative din Dobrogea

de Petre Cristiana-Elena,

coordonator: Dr. Ing. Prof. Ivanov Anișoara

„În orice țară ar fi fost să ajung, de orice forme ale vieții aş fi fost înconjurat, gândul iar apoi întreaga mea ființă s-a întors de fiecare dată la Dobrogea. La praful și mărăcinii ei, la vântul ei de stepă, la chipul ei teluric și generos. Oriunde m-aș fi aflat, dorul de ea mă ajungea în cele din urmă.” -așa a spus Geo Bogza

Dobrogea, ținut renumit nu numai pentru frumusețea locurilor sale, dar și pentru energia care poate fi produsă aici. Pe măsură ce sunt utilizați combustibilii fosili, atmosfera se poluează, acest lucru având un impact extrem de negativ asupra mediului. De aceea, specialiștii au elaborat diverse sisteme de valorificare a resurselor inepuizabile, alternative sustenabile pentru a proteja natura și pentru a satisface nevoile populației în creștere.

În ținuturile dobrogene resursele exploatabile sunt: energia valurilor, energia solară și energia eoliană.

Regiunea este renumită de forța vântului. Se spune despre Dobrogea „bate vânt și crește piatră”. Aici vântul bate aproape tot timpul și poate provoca secetă, dar energia vântului este inepuizabilă și este foarte utilă. În Dobrogea se află cel mai mare câmp eolian din Sud-Estul Europei : Fântânele-Cogealac. De La începutul anului 2012, în Dobrogea există peste 500 de turbine eoliene. În plus investițiile în eoliene au creat până acum 1000 de locuri de muncă. În jur de paisprezece procente din energia totală din România este produsă de vânt în regiunea noastră.

În Dobrogea se utilizează și energia solară. Energia solară este o energie inepuizabilă și regenerabilă. Pentru a capta energia solară sunt instalate panouri solare. Panourile solare sunt construite din celule fotovoltaice, alcătuite dintr-un material semiconductor de silicon. Ele au două straturi de semiconductori, un strat este încărcat pozitiv, iar celălalt strat este negativ. Câmpul electric ale celor două straturi face ca electricitatea să circule.

Majoritatea caselor din Delta Dunării utilizează energia soarelui, întrucât sunt 280 de zile însorite din 365 de zile ale anului. În ultimii ani, pensiunile din Delta au achiziționat panouri fotovoltaice, ceea ce prezintă un rol important pentru dezvoltarea folosirii energiei alternative din România.

Se folosește și energia valurilor. Energia valurilor este produsă de mișcarea verticală și orizontală a moleculelor de apă. Deși redusă, poate fi valorificată prin instalarea unor sisteme de mică putere, care să le capteze.

Dobrogea este o sursă inepuizabilă de energie. Acesta este viitorul României, deoarece acum sunt utilizate energiile convenționale, care sunt pe cale de dispariție, iar energiile produse de forța vântului, a valurilor și de razele solare sunt inepuizabile.

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CITITULUI ÎMPREUNĂ (7 februarie)

Colaj de texte și impresii realizat de profesor Cristina Buzoianu

Ziua Internațională a Cititului Împreună este o zi în care se sărbătorește oportunitatea de a citi cu voce tare împreună, de a împărtăși cu ceilalți bucuria lecturii. Evenimentul este celebrat în peste 170 de țări. Această zi a fost creată de o organizație neguvernamentală, numită „LitWorld”, cu sediul în orașul american New York. Inițiativa lor și-a propus încă de la început să strângă oameni și comunități prin puterea cuvintelor.

Un grup de elevi pasionați de lectură au împărtășit idei și fragmente din textele preferate.

STOIAN TEODORA (clasa a VII-a A)

Bună! Mă numesc Teodora, iar una dintre cărțile mele preferate este „Casa Secretelor” de Chris Columbus și Ned Vizzini. Subiectul romanului are în centru trei copii, Eleanor, Brendan și Cordelia, care se mută împreună cu părinții lor într-o casă veche din San Francisco. După un incident, copiii ajung într-o lume a cărților scrise de Vender Kristoff, cel care a construit casa. Ei trec prin multe aventuri și evenimente pline de suspans, ca să ajungă înapoi la familia lor. Cartea are un final fericit, dar nu se termină aici... Seria mai are încă două volume care îți propun noi aventuri și îți stârnesc interesul. Redau mai jos o secvență interesantă, în care copii își dau seama unde au ajuns: „- Am eu o idee.

Cordelia deschise volumul Războiniciei sălbatici la pagina 17.

- Ascultați: <<Atunci au ieșit din pădure șapte bărbați. Fii de viță nobilă, dar vremurile și vărsările de sânge îi transformaseră în ucigași nemiloși. Veneau călare pe armăsari falnici și erau îmbrăcați în armuri care-i făceau să pară turnați în oțel. Ei erau Războiniciei sălbatici care trăiau pentru a semăna tulburarea și a aduna pradă. Omorau oameni la iuțea... și mai ales femei>>. Vă aduce aminte de ceva?

- Da, de tipii ăia care erau cât pe ce să ne ucidă! zise Brendan.

- Și asta nu e tot! Știam eu că am auzit de războiniciei ăștia undeva. Căpetenia lor din carte... Numele lui e Slayne.

-

Ca al individului căruia i-am pocit fața! exclamă Eleanor.

- Oameni buni, suntem captivi într-o carte a lui Denver Kristoff.

- E scriitorul care a ridicat casa asta, îi spuse Brendan lui Will.

- Asta e de-a dreptul absurd, rosti Will. Cine a mai pomenit așa ceva, să fii captiv într-o carte?!

În loc să-i răspundă, Cordelia îi înmână lui Will un alt volum.

- Asul Zborului, zise Will. Ce vrei să spui cu asta?

- Deschide-o și citește! Cu voce tare!

Will începu de la prima pagină:

- <<Avea să devină un bărbat dârz, însă, în data de 22 aprilie 1916, pe când străbătea Aeroportul Farnborough, cadetul Will Draper nu era decât un băiat care își dorea să piloteze avioane>>. la stați așa... Despre ce e vorba aici?

- Ăăă, despre tine? spuse Cordelia.

Will continuă să citească:

- <<Înainte de a urca la bordul avionului, cadetul Draper a scos din buzunar o sticlă plată. A tras o dușcă bună, a aruncat o privire la inscripția gravată pe ea, Per Ardua ad Astra, și s-a gândit la ziua în care fratele lui, Edgar, i-o dăduse...>>.

Pe măsură ce Will citea, vocea îi devenea tot mai stinsă. Apoi, tânărul aruncă volumul de parcă acesta i-ar fi ars mâinile. Brendan se uită la sticlă goală a lui Will, aflată lângă el. Per Ardua ad Astra.

- Ce înseamnă?

- E deviza Aviației Regale, spuse Will, tremurând. Prin vicisitudini spre stele".

PAVEL ANDREEA-ALEXANDRA (clasa a VII-a)

Pentru Ziua Internațională a Cititului Împreună am selectat câteva secvențe din cartea „Florile bufoneriei” de Osamu Dazai. Acestea mi-au plăcut deoarece mi-au deschis ochii spre o nouă perspectivă în gândire și m-au făcut să văd și să analizez altfel lumea.

- „Doar dacă ai putea înțelege tristețea celor care cresc florile delicate ale bufoneriei, ferindu-i de cea mai mică rafală de vânt și mereu în pragul disperării!”

- „S-ar părea că florile bufoneriei s-au ofilit în cele din urmă. Și s-au ofilit într-o mizerie urâtă, dezgustătoare și murdară în timp ce o făceau. Dorința de perfecțiune. Momeala capodoperei.”

- „Dacă gustul prost este ceea ce numești un interes în a intimida oamenii, poate este un termen potrivit pentru modul în care privesc lumea. Sunt îngrozit de eșec. Nu suport să mi se dezvăluie secretele inimii. Dar astfel de eforturi sunt în zadar. Ah! Nu sunt toți autorii la fel? Atât de repede să-și ascundă confesiunile!”

- „Sentimentele frumoase fac literatură proastă.”

IORDAN TUDOR (clasa a V-a)

Bună! Mă numesc Tudor! Cartea care pe mine m-a impresionat se numește „Ca peștele în copac” de Lynda Mullaly Hunt. Această carte m-a învățat că oamenii sunt diferiți, au calități și defecte. Citind, m-am regăsit în personajul principal, Ally, deoarece de multe ori, mi se pare că nu sunt suficient de bun să fac un anumit lucru. Ally are norocul că profesorul ei, domnul Daniels, îi înțelege problema (dislexia) și o ajută să își depășească teama. El îi spune fetei:

- Nu fi atât de severă cu tine, da? Un om deștept a zis cândva: <<Fiecare este deștept în felul lui. Dar dacă judeci un pește după abilitatea de a se cățăra într-un copac, va trăi toată viața crezând că e prost>>”.

Este foarte important pentru noi, copiii, să existe o persoană, un profesor, un adult care să ne încurajeze să depășim emoțiile, lipsa de încredere în ceea ce putem să facem. Susținerea celor din jurul nostru contează foarte mult să putem depăși teama de necunoscut.

POCORA MATEI (clasa a V-a)

Bună ziua! Una dintre cărțile mele preferate este „Agent secret în clasa a VI-a” de Marcus Emerson, din care vreau să vă citesc un fragment care pe mine m-a impresionat foarte mult:

„- Să intru singur acolo? Ai înnebunit?”

- O să fii alături de tine prin chestia asta, a spus ea, ridicând încheietura cu ceasul de mână. Sunt ca niște telefoane sau ai uitat?

Când mi-am adus aminte de ceasul șmecher de spionaj pe care îl purtam la mână, mi-a trecut toată frica.

- Așa e! Bine, atunci o fac.

Maddie s-a uitat spre ambele capete ale holului și apoi s-a dus la ușa biroului. Apăsând ușor pe clanță, a întredeschis-o un centimetru. Și-a lipit fața de deschizătură și a închis ușa la loc.

- Davis nu e acolo. Poți să intri.

I-am dat rucsacul.

- Ce să fac înăuntru?

- Îmi spui tot ce vezi, a zis Maddie, punându-și și ghiozdanul meu în spate. Ca să pot să te îndrum.

- Și ultimul indiciu? am întrebat eu.

Maddie a zâmbit căznit și a ridicat din umeri.

- Nu te pot ajuta fără să știi ce e înăuntru. Când intri poate că o să înțelegi indiciul mai bine, a spus ea și a repetat ghicitoarea: cuibul de vultur din biroul directorului Davis la ora 9 seara".

Acest pasaj mi-a plăcut mult deoarece personajele se ajută între ele, colaborează pentru a atinge un scop comun. Din această carte am învățat că este bine să ai încredere și să știi că te poți baza pe prietenii tăi oricând ai nevoie.

SIMINIVSCHI ȘTEFANIA (clasa a V-a)

Mă numesc Ștefania și vreau să vă prezint cartea „Harry Potter și piatra filosofală” de J.K.Rowling. Povestea începe când Harry Potter, un băiețel de 11 ani, află că este, de fapt, un vrăjitor. El este invitat să studieze la școala de magie și vrăjitorie din Hogwards, un loc minunat unde copiii vrăjitori învață să folosească magia. Redau o secvență care pe mine m-a impresionat.

„Până la urmă, găsi în buzunarul interior al mantiei ceea ce căuta. Obiectul semăna cu o brichetă de argint. Îl deschise cu un țacănit, îl ridică deasupra capului și îl declanșă. Becul de pe cel mai apropiat stâlp se stinse cu un pocnet surd. Acționă din nou dispozitivul și următorul bec făcu loc întunericului. De douăsprezece ori la rând acționă Bec-Stingătorul, până când singurele lumini care mai rămăseseră pe toată strada erau cele două discuri fosforescente sclipind în depărtare - ochii pisicii care-l priveau țintă". Mi-a plăcut aceasta carte, deoarece mă fascinează jocul, magia, misterul, fantasticul.

MORARU ANTONIA-EVELINA (clasa a VII-a)

Bună! Cartea mea preferată este „Totul se termină cu noi” de Colleen Hoover. Lily Bloom, o fată cu nume de floare, nu a avut întotdeauna o viață frumoasă și roz, dar acest lucru nu a împiedicat-o niciodată să muncească din greu pentru a-și atinge obiectivele. A suferit foarte mult în copilărie din cauza tatălui său, Andrew Bloom, primar, care îi agresa fizic și verbal mama. Însă aceste evenimente au întărit-o pe Lily, evoluând foarte mult: a absolvit liceul, s-a mutat la

Boston și și-a început propria afacere, deschizându-și o florărie din pasiunea pentru grădinărit. Când Lily îl cunoaște pe Ryle Kincaid, un neurochirurg foarte chipeș ce o cucerește imediat, viața protagonistei se schimbă radical. Ryle respinge ideea de a avea o relație serioasă și de lungă durată, considerând că aceasta ar însemna o responsabilitate în plus. Totuși, în curând, Lily devine excepția de la acest principiu și-l face pe Ryle să își dorească să îi descopere misterul. Redau mai jos câteva secvențe pe care mi le-am notat:

„Nu există oameni răi. Toți suntem oameni care uneori fac lucruri rele.”

- „Toți oamenii fac greșeli. Ceea ce definește caracterul unei persoane nu sunt greșelile pe care le face, ci modul în care tratează acele greșeli și cum le transformă în lecții, mai degrabă decât în scuze.”

- „Voi continua să mă prefac că înot, când, de fapt, tot ceea ce fac este să plutesc. De-abia îmi țin capul deasupra apei.”

Vă recomand acest roman pentru amestecul de sensibilitate, viață reală, situații din care cu toții putem învăța. Nu am cuvinte să descriu avalanșa de emoții pe care le-am trăit odată cu personajele cărții. Această carte mi-a arătat ce înseamnă cu adevărat zicala: „E prea frumos să fie adevărat”, m-a învățat să nu repet greșelile și să-mi cunosc foarte bine limitele.

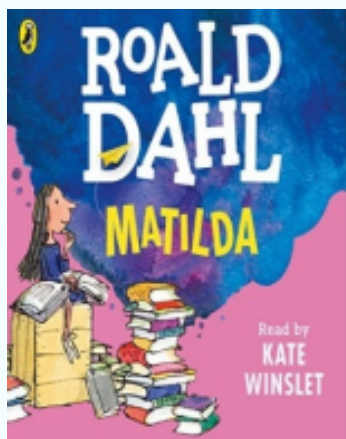
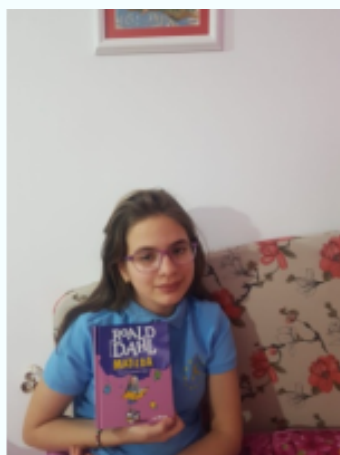

MUNTEANU LARISA (clasa a V-a)

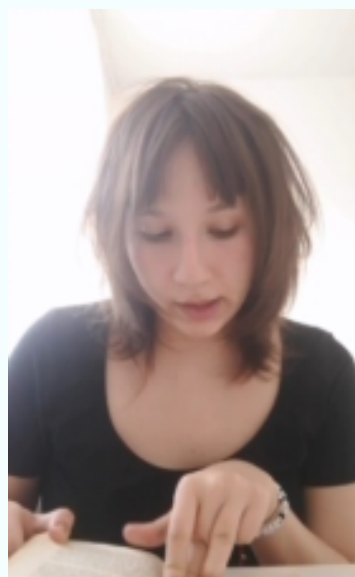
Bună! Cartea care mie îmi place foarte mult este „Matilda” de Roald Dahl. Un paragraf la care m-am oprit este:

„- Tati, mami, izbucni Matilda, care abia mai răsuflă, nu vreau să merg cu voi! Vreau să stau aici și să locuiesc cu domnișoara Honey, iar ea zice că pot, dar numai dacă mă lăsați voi. Vă rog să mă lăsați! Tati, te rog, spune da! Mami, te rog spune da!”.

Din acest paragraf înțelegem că Matilda vrea să locuiască cu învățătoarea ei. Nefiind înțeleasă de propriii părinți, care nu îi oferă o bună educație, fetița are curajul să își schimbe viața, fiind adoptată de domnișoara Honey, care îi încurajează pasiunea pentru lectură.

O altă secvență care mi-a atras atenția este cea de la pagina 56: „Mărul rămase înfipt în carnea lui - amin - fire palpabilă, căci nimeni nu îndrăznise să-l scoată de acolo, iar rana gravă de pe urma căreia zăcu mai bine de o lună părea să îi fi amintit chiar și tatălui său, că în ciuda tristei și respingătoare forme actuale, Gregor încă era totuși un membru al familiei, pe care nu-l putea trata ca pe un dușman și că datoria familiei era să-și înfrângă dezgustul și să-l tolereze, pur și simplu să-l tolereze”. E un sentiment trist, al conștientizării că, atunci când nu mai ești util pentru alții, devii doar tolerat.

PASCALE MĂDĂLINA (clasa a VII-a)

Cartea mea favorită este „Metamorfoza”, scrisă de Franz Kafka, un scriitor născut în Cehia. Cartea are doar trei capitole, însă este foarte complexă și pune în evidență teme precum izolarea. Un fragment care m-a impresionat este cel de la pagina 14: „De ce numai el, Gregor, era condamnat să muncească la o firmă unde, la cea mai mică abatere, se trezeau neîntârziat cele mai grave bănuieli? Erau, oare, toți salariații, fără excepție, niște pungași? Nu se găsea printre ei niciunul vrednic de încredere, devotat, pe care să îl mustre conștiința când nu putea folosi pentru firma lui câteva ceasuri din cursul dimineții, fiind în imposibilitatea de a se da jos din pat?”. Gregor Samsa muncește în condiții dificile pentru a putea plăti datoriile familiei sale.

DINU ȘTEFAN-GEORGE (clasa a V-a)

De Ziua Internațională a Cititului Împreună, am ales să prezint cartea „Crăciunozaurul și Lista Obraznicilor”, scrisă de Tom Fletcher. Ideea principală a acestei cărți este că, dacă pe parcursul anului ești cuminte, pe data de 25 decembrie vei fi răsplătit pe măsură. Unul dintre pasajele care mi-a atras atenția este:

„- Să nu te îngrijorezi dacă balanța e puțin dezechilibrată. Nu-i niciodată în echilibru perfect încă de la prima cântărire, dar până ajungem la Crăciun, talgerele vor fi frumos aliniate... Buf! Balanța s-a aplecat instantaneu înspre partea cu Lista Obraznicilor, până când a ajuns cu totul pe birou și a expediat Lista Cuminților în zbor spre tavan.

- Ho, Ho, vai de mine..., a oftat Moș Crăciun, uitându-se în sus la Lista Cuminților, care se legăna într-un echilibru instabil pe talgerul balanței undeva deasupra capului său”.

Un alt pasaj care m-a amuzat foarte tare este acesta:

„În prima zi de Crăciun

Între dinții dinozaurului au rămas:

Douăsprezece acadele vrac,

Unsprezece felii de cozonac,

Zece cârnați în foietaj,

Nouă castane prăjite pe aragaz,

Opt căsuțe de turtă dulce,

Șapte budinci <<de la Crăciun nu m-aș mai duce>> ,

Șase cartofi copti cu zel,

CINCI VERZE DE BRUXELLES!

Patru prăjituri buturugă,

Trei checuri cu rahat în dungă,

Două găluști cu carne...

Nemaiputându-se abține, Moș Crăciun a sărit în picioare și a bubuit cât îl ținea vocea:

- Și o potârnice cu toane!”.

Sper să vă placă această carte.

STOIAN DAVID (clasa a V-a)

Vreau să vă prezint azi un paragraf din carea „Cititorul din peșteră” de Rui Zink, o carte care m-a fascinat.

„...În cele din urmă, știind că la ora aceea nimeni nu ne-ar fi auzit, Anibalector a întrebat, ușor curios :

- De ce ai venit aici, băiețel?

- Să te eliberez.

El s-a sprijinit pe unul din coatele lui imense:

- Chiar așa? Acum îi atrăsesem atenția.

- Si cum ai să faci asta, dacă se poate și ti?

- E acolo o macara. M-am gândit că, dacă aș reuși s-o pun în funcțiune, iar tu te-ai putea agăța de ea...

- Și crezi că o singură macara îmi poate suporta greutatea ?

Mi-am mușcat buzele :

- Nu, nu știu. Dar trebuie să încercăm. Doar ca să ieși din groapă...

Anibalector a dat din cap, ceea ce am luat drept aprobare. După o pauză, a întrebat:

- Și, dacă reușesc... Vii cu mine ?

- Eu... Am lăsat ochii în jos. Nu pot.

Anibalector, aproape fără efort, și-a smuls lanțurile.

Și-a masat încheieturile, iar eu m-am gândit: iată unul care nu se plânge de frig când i se scot cătușele.

- Știu că nu poți, a spus el. Dar dacă rămâi, o să ai probleme, pentru că m-ai eliberat.

- Nu contează.

- Ești sigur ?

- S-sunt....

Anibalector a acceptat:

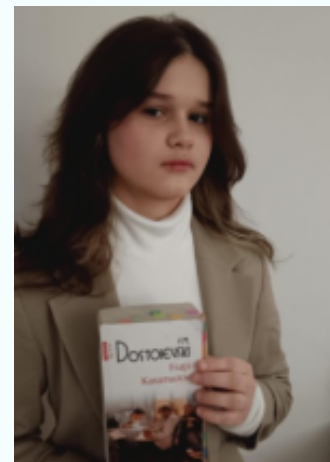
- Atunci e în regulă.

Și, în chiar clipa aceea, Anibalector a sărit afară din groapă și a aterizat lângă mine.

- Tu.... am murmurat, stupefiat. Tu te-ai fi putut elibera până acum...

- Nu, n-aș fi putut. Îmi lipsea un prieten”.

Am selectat acest paragraf, deoarece băiatul a ales să își riște viața, dar și să își sacrifice viitorul pentru a-l salva pe bunul său prieten, care l-a ajutat să înțeleagă că, dacă citește, i se vor deschide noi orizonturi prin lumea minunată a cărților.

GHEORGHE ANDREEA (clasa a VII-a)

Astăzi vreau să vă vorbesc despre o carte pe care încă o citesc: „Frații Karamazov” de F.M.Dostoievski. Cartea povestește evenimente ce au loc în cadrul familiei Karamazov, începând cu faptul că Fiodor Pavlovici, tatăl a trei fii, i-a lăsat pe Ivan, Aleoșka și

Dmitri în grija diverselor rude, neîubindu-i. La vârsta de aproximativ 20 de ani, ei se întorc în casa părintească și stabilesc o relație aparte cu tatăl lor.

Câteva secvețe pe care le-am notat sunt:

- „Cred că diavolul nu există, dar omul l-a creat, l-a creat după chipul și asemănarea lui”.
- „Misterul existenței umane nu constă doar în a rămâne în viață, ci în a găsi ceva pentru care să trăiești.”

ODOR MIRUNA (clasa a V-a)

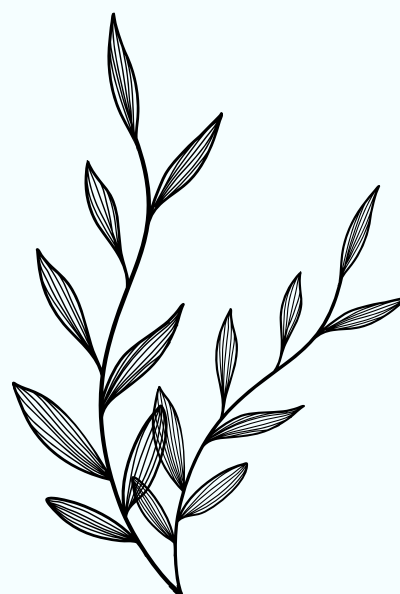
De Ziua Internațională a Cititului Împreună vreau să vă prezint cartea „Vrăjitoarele”, scrisă de Roald Dalh. Personajul-narator, aflat împreună cu familia sa în mașină, pe drum spre bunica din Norvegia, trăiește un accident din cauza unei serii ploioase. Naratorul rămâne la bunica lui în vacanța de vară, apoi se întoarce în Statele Unite ale Americii ca să-și continue studiile. Băiatul și bunica decid să meargă într-o vacanță la un hotel, dar nu știu că Vrăjitoarele aveau o reuniune care se ținea în fiecare an la acel hotel. Redau mai jos un paragraf din care reiese faptul că Vrăjitoarele nu sunt chiar „vrăjitoare”, ele pot să arate la fel ca ființele umane obișnuite și este foarte greu să îți dai seama că sunt ele: „În basme, vrăjitoarele poartă întotdeauna niște pălării negre și absurde, mantii negre și zboară pe măhuri. Am să vă spun cel mai important lucru pe care trebuie să-l știți despre Vrăjitoarele Adevărate. Se îmbracă în haine obișnuite și nu se deosebesc prea mult de femeile obișnuite. Locuiesc în case obișnuite și au slujbe obișnuite”.

ULIANOV FLORINA (clasa a V-a)

Cartea pe care am ales-o este „Războiul care mi-a salvat viața”, scrisă de Kimberly Brubaker Bradley. E o carte pe gustul meu, pentru că are multe aventuri, pentru că Ada și Jamie traversează momente triste, dar și fericite. În plus, prima parte te ține în suspans pentru că există și partea a doua, care se numește „Războiul care m-a învățat să trăiesc”, pe care o citesc acum. „Războiul care mi-a salvat viața” nu este o carte oarecare, îți oferă multe învățături și este scrisă pe înțelesul copiilor.

Un fragment care mi-a plăcut din această carte este: „- Interesant, a zis, regele Richard al II-lea, a avut piciorul strâmb la naștere. Nu am mai văzut niciodată unul! M-am străduit să mă gândesc la cai. La calul de lângă casă, cel care gonise pe lângă tren, eu călărind căluțul galben”.

Acest fragment îmi place pentru că Susan încearcă să o încurajeze, dar Ada acceptă cu greu să se considere ea însăși o persoană „normală”, după ce, pe parcursul copilăriei, i s-a reproșat permanent rușinea cauzată de piciorul olog. Povestea e captivantă. Nu ezitați să o citiți! Și nu uitați: un copil care citește va deveni un adult care gândește!

Există viață după Moisi!

de Mădălina Anciuc (promoția 2006-2010)

Simți? Aievea e mirosul rătăcit al vremurilor de odinioară. Când în sfârșit te simți în lumea ta nimic nu-ți poate sta în cale să fii ce ți-ai dorit întodeauna. Frumusețea gândurilor te copleșește. Amintirea te doare sau ...te bucură ... Nu uiți niciodată ce bine ți-a fost, dar nu încetezi să visezi la ceea ce speri că într-o zi vei avea, din nou, al tău ... pentru suflet.

Timpu! Scurgere tăcută a unor fire de nisip... Ocolul pe care-l face Luna în jurul Pământului și ocolul Pământului în jurul Soarelui ... Primul rid al omului matur și primul strigăt al noului născut. Un velier care dispare în larg. Natura care moare în fiecare iarnă și renaște în fiecare primăvară.

Ne întoarcem deseori atenția spre dorințe tăcute ce încă mocnesc. Ne dorim ca trecutul să știe că prezentul este țesut cu fir de fericire, dar că aidoma viselor vechi, memoriile se desfășoară lent în fața ochilor tăi astfel încât încercăm întotdeauna să creăm conexiuni puternice între ceea ce am fost mai de mult și mirajul timpului prezent. Tocmai de aceea vreau să îți povestesc ...

Dragă Mădă-cea-de-atunci,

Știi? Zâmbetul și exuberanța ta au lăsat urme profunde, încă le aud des glasul fin, dar presărat de o emoție puternică. Duc lipsa firii tale calde, care se lipea atât de ușor de cei din jur. Siguranța pe care o simțeai față de ceilalți, fără să îți fie frică că trebuie să-ți cântărești gândurile sau să îți măsoari cuvintele. Îmi e teamă că nu o să mai fie așa niciodată! Mă îngrozește.

Îți spuneam odinioară că acum viața, oamenii, iubirea au lăsat amprente pe drumul meu. Ignoră-mi totuși ... gândurile triste, neliniștile din suflet, visele tăcute, aripile frânte ... ieși la iveală și spune-mi că poți întoarce timpul.

Chiar dacă nu trecusei de mult peste 15 ani, aveai o putere magică, solidificată ulterior pe perioada liceului. Îți era mult mai lesne să îți construiești lumea perfectă în jurul tău.

Dorința de a cunoaște și de a construi totul cât mai bine făcea din modul de viață o călătorie ce subscria întotdeauna zilele presărate de necunoscut, dar luminate de speranțe noi.

Consider că dorința de autodepășire, construită de profesorii din acea perioadă, a fost motorul care a întreținut reușita, iar aceasta se obține numai prin muncă, creativitate, perseverență și perfecționare continuă. Este esențial să gândim că întotdeauna se poate și este loc de mai mult bine și să acționăm în acest sens. Să ieșim din confortul normalului impus de condițiile sociale, economice și culturale care ne determină existența. Să luăm atitudine asupra vieții noastre, să ne dorim schimbările radicale și să facem orice pentru schimbare. Mai mult, poate inconștient, prin contribuția, munca, dedicarea și susținerea profesorilor – de care au dat dovadă în activitatea de zi cu zi, ai îmbrățișat meseria cu același rol – inițial cea medicală, ulterior cea de formare a noilor generații.

Eu? Urmez doar șansa pe care am avut-o, de a întâlni persoanele potrivite la momentele potrivite, pe coridoarele Liceului “Moisil”, devenind mai apoi modele și rămânând mereu în minte și suflet. Poate că la prima vedere nu ne dăm seama, dar aruncând o privire atentă în trecut vom vedea că întreaga noastră existență nu este decât o eternă reținere a experiențelor mai vechi, rămase în inconștient, și care ne-au influențat fiecare alegere în viață. E o muncă sisifică, dar dacă avem răbdare să

dezgropăm rămășițele îngropate de mult și să calculăm rece și metodic fiecare pas pe care l-am făcut, vom identifica algoritmi de funcționare și modelele comportamentale care ne-au adus în punctul în care ne aflăm astăzi.

Abilitatea de a ajuta tranziția nou-născuților foarte mici sau bolnavi către o creștere sănătoasă, este atât de plină de satisfacții. Dacă aceștia devin președinți, avocați, asistenți sau colectori de taxe, depinde și de acțiunea neonatologului și a echipei în primele 5-10 minute de viață. Ce privilegiu și ce onoare este pentru noi! Asta ai ales ...

Aș vrea să fi știut că se poate și atunci! Că vei putea face o mie de lucruri minunate. Că vei avea prieteni, formați în acea perioadă, care te sprijină necondiționat, chiar dacă înțeleg sau nu. Că vei deveni independentă, că vei studia,

vedea lumea, munci și iubi. Că îți vei descoperi și depăși limitările fizice. Că te vei putea gândi să îți îndeplinești toate dorințele. Și toate acestea, pentru că ai avut parte de imboldul necesar în perioada adolescenței. Pentru că deși inițial timid, acțiunea de voluntariat, învățată pe holurile liceului, ți-a călăuzit și deschis cele mai fascinante căi, pe parcursul vieții, știind deja de atunci că urmarea visul propriu și a ceea ce ne-am dorit reprezintă piloni esențiali în atingerea scopului.

Am păstrat numeroase impresii ce te caracterizau. Au rămas întipărite chiar dacă au trecut cel puțin 15 ani. Nostalgia vremurilor trecute, dar și lacrimile plecării tale din locul de suflet încă se mai regăsesc. Dar am crescut, nu le mai pot arăta cu același sentiment dezinvolt, cu aceeași intensitate.

Aș vrea să te fi bucurat de tot și atunci, fără teamă. Dar în stilul tău caracteristic, ai fost întotdeauna cu un pas înainte.

Îți duc dorul, deși știu că îți vei face simțită prezența întotdeauna! Și acest lucru ... pentru că oamenii de atunci au fost corp profesional cu misiune nobilă, de aceea mulțumesc astăzi pentru că zi de zi oferiți șansă tuturor și că țineți în mâini viața noastră, modelând-o!

Cu drag,
Mădă-cea-de-acum

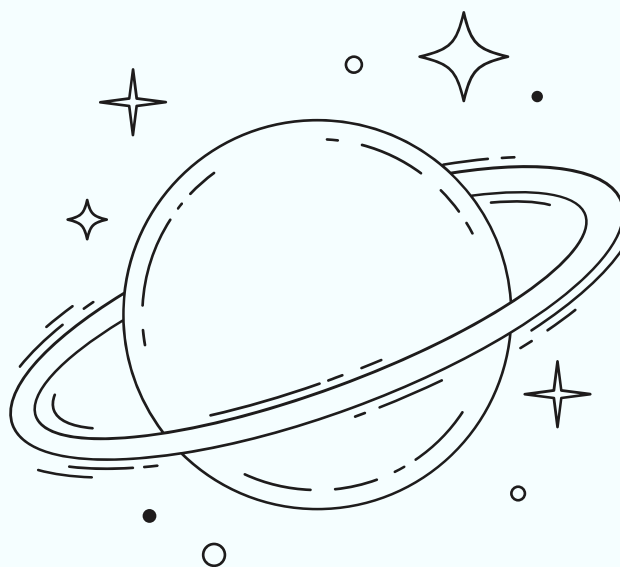

CREDE-MĂ

Dacă ți-aș spune că îngerii trăiesc pe pământ m-ai crede?
Dacă ți-aș spune că plantele răsar din palmele mele
Că soarele este permanent
Și sunetul absent,
Spune-mi, m-ai crede?

Dacă ți-aș spune că doar sufletul clar vede,
Și că inima dictează viața,
Că trecem prin ea
cum trece prin ac ața?

Te rog crede-mă.
Închide ochii și speră la ceva măreț.
De n-ai să mă crezi, n-am să mă supăr,
Dar inima n-o s-o poți mitui cu niciun preț.
N-o să-i poți desluși secretele
Dacă vrei s-o păcălești.
Misterele inimii sunt imposibil de ghicit,
Dar atât de ușor de simțit.

de Georgescu Carla Ioana clasa a VIII-a

AȘ VREA

Aș vrea să-mi fii povestea,
Iar eu să-ți fiu cuvântul.
Aș vrea să-mi fii începutul,
Iar eu să-ți fiu apusul.
Aș vrea să-mi fii soarele,
Iar eu să-ți fiu luna.

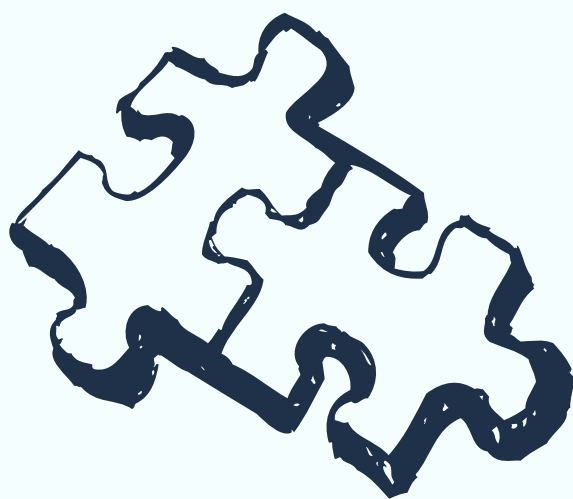
Dar dac-aș fi umbra,
Tu mi-ai fi lumina?

Aș vrea să-mi fii pasul tăcerii,
Iar eu să-ți fiu zgomotul durerii.
Aș vrea să-mi fii pensula,
Iar eu să-ți fiu tabloul.

Dar dac-aș fi pata,
Tu mi-ai fi corectorul?

Dacă-ți voi vorbi prea mult,
Te rog să mă oprești.
Și să-ncepi deodată să-mi povestești
Cât de fragil e totul.

În timp ce lumea cade,
Tu să-mi fii orizontul.

de Georgescu Carla Ioana clasa a VIII-a

PROZĂ LIRICĂ

SPAȚIUL DINTRE

Lumea ți-a spus minciuni — dragostea nu este păstrată în inimi. Nu este păstrată în suflete, și nu este împărtășită în valuri de sentimente ce curg din organul vital al unei persoane către a alteia. Dragostea, de fapt, este în spațiul dintre — fâșia negativă de aer care vibrează între unul și altul. Fiecare fragment de tandrețe, de afecțiune, de slăbiciune, oricât de complicat și de păzit ar fi, emana din piele și umple această goliciune până când se formează într-o ființă aproape conștientă. De ce credem că intimitatea este descrisă ca fiind 'magnetică'? Cu cât rădăcinile vidului sunt mai apropiate, cu atât staticul lui freamătă ca un delir.

Dragostea nu începe și nu se termină cu noi - ar fi o prostie să credem asta. Noi, orice formă de viață am crede că suntem, nu suntem atât de importanți. Dragostea moare doar atunci când staticul încetează să mai existe — când vidul se oprește brusc din a avea două capete individuale și se vărsă în infinit la un capăt ca o rană care curge. Asta nu înseamnă că dragostea nu poate persista în absența unei linii de finish — dragostea poate fi atât de puternică încât staticul tot fierbe cu seriozitate, sfidând fără milă orice lege a timpului. Cu toate acestea, poate doar să sângereze neîncetat cât timp rana se vindecă în tăcerea ei plină de durere.

Și așa că lumea ți-a spus minciuni — dragostea nu este păstrată în inimi. Este păstrată în nimic, în vid, în spațiul neocupat. Bate ca un lucru viu, respiră cu sălbăticie în natura sa și este tandru în oasele sale. Dragostea împletește uitarea în existență și găsește adăpost etern în spațiul dintre noi.

de Galiățatos Alexia- clasa a IX-a D

LIMBUS PATRUM

Există ochiul unui zeu în crăpătura cerului și ne privește apoi bea puțin.

Fluierăm în întuneric și îngropăm oase în pământul ghivecelor noastre și păcate în sângele de sub unghiile noastre și cred că suntem pierduți și încă nu știm asta, deși probabil că o știm.

(În grădina furiei noastre aerul este mereu mai dulce.)

Suntem fie monștri, fie martiri și indiferent cât de mult ne păcălim uitându-ne în oglinzi și în cioburi și în bălți de sticlă urlătoare, nu putem fi niciodată amândoua în același timp și nu vom scăpa niciodată de ceea ce suntem.

(Sparge oglinda. sparge oglinda. sparge oglinda. sparge oglinda)

Ne săpăm mormintele cu pumnii de bebeluși și mâinile de copii și cu lopeți și păcate și continuăm să aruncăm dezamăgiri și furie în groapa greșelilor noastre și nu știm dacă vom mai încăpea în ea până când vom deveni cadavre, dar continuăm să aruncăm oricum.

(Dansăm și ne înecăm spre moartea noastră și ne înecăm și ne întoarcem în mormintele noastre.)

Există ochiul unui zeu în crăpătura cerului și ne privește apoi bea puțin.

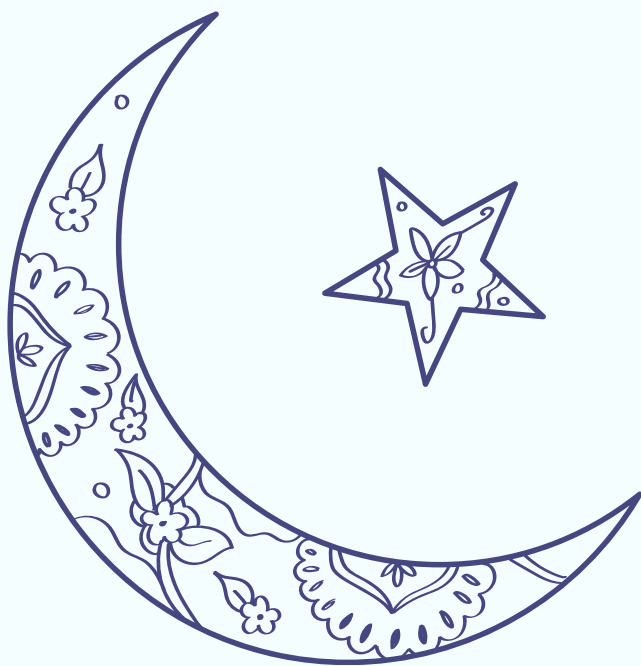

de Galiățatos Alexia- clasa a IX-a D

SANGUIN

clopoței de vânt atârând din urechile mele,
nu te pot alunga.
nu te pot întrece.
câmpiile sunt proaspete și îmi aparțin dar
și sângele tău îmi aparține.
și mânia mea.
voi fi din nou licoare de lună, voi depăși pe hoarda ta de hoți.

într-un fel, vreau să sângerezi

de Galiățatos Alexia- clasa a IX-a D

nu mai vreau flori în viața mea

poze inocente trimise pe vremea când nu
era așa ușor
aparatul de fotografiat rar ca ocazia să-ți
pese
drumul la poștă cu frisoane de rușine
un citat/ o declarație de dragoste cotită
„uitasem ce înseamnă o prietenieadevărată
bine că am avut norocul săte întâlnesc”
cartea poștală cu un crin
aerul de tinerețe care mă înlăcrimează
(sunt la vârsta la care ei s-au cunoscut)
oamenii care m-au vrut aici la suprafață
ca rațele de cauciuc
ca florile
respirând același aer îmbâcsit cu dorința la
mai mult
s-au iubit

luciditatea e o sabie cu două tăișuri
e drăguț să găsești comori
părinții flirtând în câteva cuvinte mai mult
decât i-am văzut în 17 ani
cumulativ
e drăguț să realizezi că dragostea nu-i de ajuns
cum nicio floare nu te va mulțumi etern
mirosul de vanilie mișcările ezitante către lumină
mândria faptului că-i faci curte în curte
cu garduri din ce în ce mai mari parcă o aperi
dedioxid de carbon
dar e firea florilor să nu reziste
sentimentele trec cu vremea
(au spus-o mulți probabil)
dacă stai la căpătâiul a ceea ce a fost cândva
o floare
rămâi cu tulpina în mână ca o clanță ruptă

cică fericirea e diferența dintre așteptări și
realitate
chicote la fiecare ocazie când îți vezi viitorul
partener de viață
și ”viață” sună așa responsabil
toată lumea știe că-i vârsta aia cum să nu te
căsătorești?
o dar o să râdă lumea de neam
luați-vă!
și s-au luat ca bolile cronice
cărbunii la presiune devin diamante nu?
nu
doar cedează

de Ivanof David Ștefan Clasa a XI-a A

jurnal anticipativ

patul metalic
tavanul prea luminos
aparate pe fiecare membru
perfuzia numără prin picături
câte secunde mi-au rămas.
cu pleoapele închise totul alb
pisica cu care am crescut tot albă
eram de-o vârstă.
sora mea la liceu
eu țânci-am închis cărțile fără semn de carte
s-a supărat răurău pe mine
nici nu știu dacă-s iertat.
când abia am luat permisul
cu gașca înghesuiți
fostă-mea în spate
mâinile în păr
parcă-mi căuta purici
mângâiat ca un cățel
mințit ca o potaie
„ne vom căsători”
era să fac accident
n-am mai vorbit de atunci.
absolvirea când ne-am plâns
pe umeri unul altuia
colegii-și semnau pe tricoucu marker.
doamna dirigintă alina
„hei de-acum ești om pe picioarele tale”
3 ani de foamete-n cămin
atât au ținut picioarele mele.
24 cu datorii și dezamăgiri

rochia de mireasă cât chiria pe un an
cine-ar fi crezut că viața de cuplu
nu-i ca luna de miere.
goana la spital că cineva s-a decis
să fie tată
spitalul tot la fel de alb ca rochia
folosită o singură dată.
șotron cu bebelușul meu
pielea lapte cu orez
a învățat să meargă
să spună „mami” cui nu trebuie
crescut de bunici.
deschid ochii e tot alb
„domnule
operația a reușit
felicitări”
halatul doctorul
părul lui
tot alb.
copilul înalt cât clanța
chicotește
toată familia de parcă-s o vedetă
înconjoară
tavanul
patul metalic
cearșaful
aparate și perfuzii
totul alb.
mai e mult în față se pare
încă nu le-am trăit pe toate.

de Ivanof David Ștefan Clasa a XI-a A

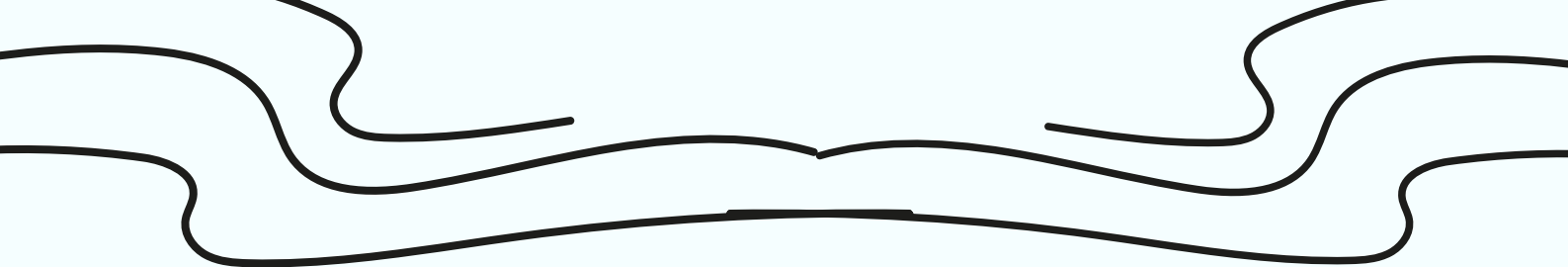
vino

ce vrei să spui?
n-ai ajuns încă?
în locul cald cu pietriș orez
păsări în apă plutesc fără vesta de salvare
ușoare ca un balon
n-ai ajuns încă?
nu-i problemă
te așteptăm cu brațele deschise
eu și bărbatul din trecut
înaintează
suntem aici
te așteptăm la capăt
iartă-l
altfel e degeaba
scopul traumei e s-o accepți.
ce era în puterea ta
ce nu era
ia compasul
tu decizi unde tragi linia
în nisip
pe piele
pe foi
ține minte că dac-o faci suficient de mare
nu vei putea
dacă
te învârti
vino
în locul unde
păsările au pocnit
bărbatul din trecut se pierde
în albastru.

diferenția
e un cerc
în jurul cozii
suntem aici
e cald
erau geamanduri

de Ivanof David Ștefan Clasa a XI-a A

ca să-ți amintești ceva, trebuie să uiți altceva

ca un târg făcut cu diavolul
o masă caldă numai și numai pentru mine;

eșecul
pe care îl simți mângâindu-te

o melodie cu versuri ciudate
scrise într-un laborator
sau într-o cameră în care a murit cineva
într-o limbă care ți place, dar
pe care nu o înțelegi
nu știi când s-a întâmplat totul,
dar știi că s-a întâmplat.

coboară-ți degetele
spre sexul colectiv
spre miezuina care vă desparte
de gazele actinifere,
de cuvintele grele
ca un liliac mort blocat pe retină
niște globule roșii spărgându-se în sânge
producând un zgomot puternic
un țipăt al cuiva care ar vrea să plece
dar nu știe drumul

noi suntem vinovații acestei lumi

dar cine
ne-a făcut așa
cine
s-a jucat cu inimile noastre fragile
și apoi le-a lăsat orbecăind în putrefacție
cine
a construit un castel care să-i
mulțumească
pe toți &
apoi l-a dărâmat
cine înoată la mal
fiindcă îi este frică de ce se ascunde în
adâncuri
cine
devine mai puternic în fiecare zi:::

dar nu-i nimic, nu-i nimic
vei simți o pișcătură scurtă
pe spate – între omoplați
și apoi nu vei mai simți nimic

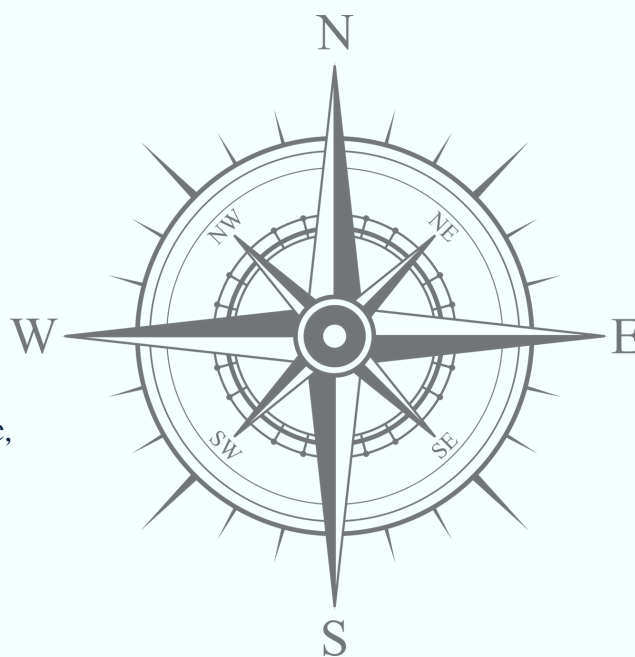
de Stoian Mario Mădălin, clasa a X-a D

călătorie

ccând te întorci dintr-o călătorie
lungă și chinuitoare
când prietenii ar trebui să te caute,
dar tu nu mai ai prieteni.
într-un loc unde toată lumea se cunoaște
cu toată lumea
un loc unde dacă te uiți la lună ai impresia
că se uită și ea la tine.
ești singur
și asta e
tot ce contează. nu asta ți-ai dorit?
ai animalele și plantele
să-ți țină companie
te simți în regulă
nimic nu te poate atinge
ți-ai zis
gata cu nevrozele, gata cu oglinzile sparte,
cu nopțile nedormite
zis și făcut

ești în fața unei mări acum
departe de tot. pe continentul
din cărțile tale. trasezi harta
corpului ca să nu-l uiți atunci când
înoți și te pierzi ca să te regăsești.

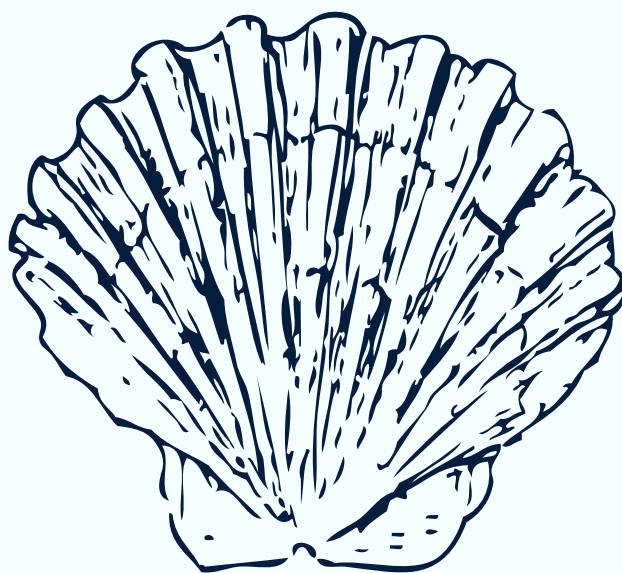
ai ajuns, la finalul călătoriei tale
poți încerca acum să suni
oricum
nu-ți va răspunde nimeni

de Stoian Mario Mădălin, clasa a X-a D

suntem făcuți din aur, nu din oase

explozii de maro sfărâmă atmosfera de vară în timp ce te sun și tu nu
răspunzi
citind kafka pe malul mării pe malul mării imaginându-mi că tu ești
marea și eu sunt o scoică scufundată în palmele tale
copiii țipă că vor la mare și atunci când ajung înoată cu atâta tandrețe
în luminile tale încât atunci când vine noaptea nimic nu mai rămâne
din tine ; ziua redevii marea și eu scoica scufundată în palmele tale
care-ți reamintește că aici suntem făcuți din aur nu din oase și că
aurul e al naibii de scump.

de Stoian Mario Mădălin, clasa a X-a D

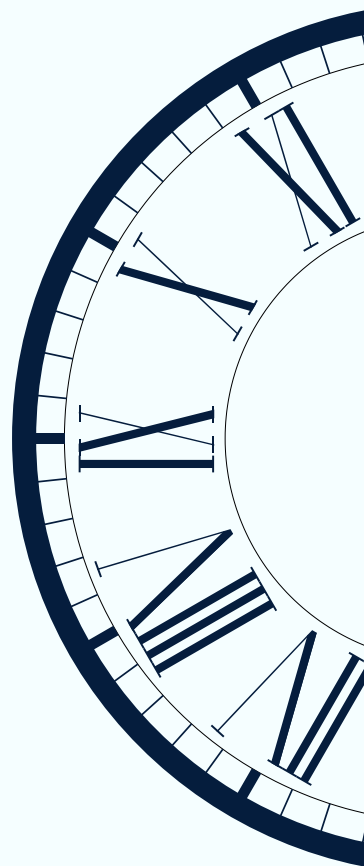
ace de ceasornic

încerci să vezi dacă se mișcă minutarul și nu vezi
un ceas în fiecare odaie
se opresc brusc la fix dar continuă
își rup picioarele perfect și simplu
unul se oprește de tot dispare ca un câine
companie pentru un segment din viață

scârțâie puțin cu modele moderne lumini colorate
picioarele se îndoaie iar nu mai sunt ascuțite
lanțul se rupe încet va pocni sigur

se adună praful și iar stau pe loc
sunt cărați în burtă în cărucior în scaun cu roțile în coșciug
ceasurile nu se mai opresc trec peste tine ca un strat de fier
și alte linii paralele sau concurente îți iau locul
apoi plâng ca un copil flămând desenând mâncare și înghițind
hârtia

fără baterii multe s-au oprit unele nu
picioarele mov de vânătă ide oase rupte scoase din adânc
o nouă generație vine oricum și reînnoiește ceasurile
până când iar e în paragină și alte fragmente de lumină fug din
nou
de parcă ar sparge casca unui astronaut
lăsându-l să se înece în abis
oricum mor și vin alții iar ceasurile nu se opresc
nicio

de Ruse Răzvan-Florin, Clasa a X-a B

schimb

toamna
de la o secundă la altaschimbi
la șotron într-un picior
iar la 8sari cu celălalt
mai cade o frunzăînghiți praf
să-ți tușești coama verde pe jos
te îngălbenești la față
te faci roșu la mânie
se sparge tot pe sol
într-un puzzle colorat

te mai joci

1

2

3

la perete stai
te-ai mișcat?
(nucul tace)

mergi cu bicicleta
toamna
pe crengile copacilor veștejiți
zbori pe stradăcazi rapid la vale sub cerul albastru
închis
auzi dovleci zdrobiți
pașii fini ai unui păianjen

de Ruse Răzvan-Florin, Clasa a X-a B

se face în sfârșit frig?
(nucul tace)
că primăvară numai e de mult
te împletești cu scorburile întunecate până în scoarța
terestră
(scoarța ta)
până în plămada noastră
pământ

aproape ninge & ești șters
ca o tură rapidă de x și O înainte de oră pe tablă
dată jos repede cu buretele ud de cretă
(a mai șters mult praf viu)

coama din septembrie numai e deloc
tot galbenul s-a dus departe
crengile îndoite în vârstă ca unghiile netăiate
râd
pământul acum arată la feleste tot ceva închis cu ghimpi
o mlaștină incoloră un peisaj mort insipid
cu-n cântec de ciori clasic
& viori gri

noaptea
fulgii vin prin crăpătură și vățul străpunge
(nucul tace)
aștept ciocănit oarean-a mai trecut demult
e timpul ca și eu să mă întind pe așternutul alb
să mă învelesc cu noua pătură să adorm puțin
rece
să fac o supernovă
cu gândul la fructele din vară

de Ruse Răzvan-Florin, Clasa a X-a B

Omul sub vremi–”fuga de istorie” a personajului predian

de Prof. Oana-Gabriela Agache

Î „Cum pot oamenii stăpâni istoria, cum pot ei afla care e ideea cea mai bună de urmat, ca să nu devină victime ale ei?”[1]”Care este soarta unui tânăr în timpul unei istorii dezlănțuite și necruțătoare? Poate fi el fericit? Poate iubi? Se poate afirma ca fiindă umană, cu idealurile și aspirațiile sale?”[2]

Acestea sunt întrebările la care încearcă să răspundă Marin Preda prin romanele sale a căror supratemă este raportul om-istorie. Având în vedere modul în care eroul predian își asumă istoria, există o mare diferență între personajul masculin și cel feminin. Personajul masculin suportă întotdeauna în mod direct determinările istoriei, care acționează grav, tragic asupra destinului său, în timp ce personajul feminin găsește forme de a le eluda.

Eroul lui Marin Preda, începând cu romanul Moromeții, este impregnat de cauzalitatea mediului, cu alte cuvinte, își proporționează biografia după criteriul societății. El asociază situația umană cu experiența socială, istorică, locală, chiar familială într-o narațiune articulată într-un ansamblu ce reunește elementul psihologic cu împrejurarea. Apărând caracterul imuabil al valorilor, urmându-și drumul cu intransigență, eroul predian își menține autenticitatea, stabilind coordonatele dialogului cu istoria în încercarea, uneori disperată, de a impune valoarea prin forța spirituală.

Istoria apare ca o forță care agresează eroul, mai ales sub raport psihologic, o ipostază agresivă a istoriei fiind războiul. Problematika războiului a fost abordată de Marin Preda pentru a da „impresia de adevărat, nu de document. Adevărat în sensul artistic, în sensul invenției”[3]. Așa dar, problema războiului este abordată ca o altă cale de pătrundere a psihologiei umane în fața unor momente de criză. Abordarea problematicei războiului se înscrie în dorința lui Marin Preda de a face ca „scena pe care evoluează eroii săi să fie istoria întregii noastre țări”[4], cu scopul declarat de a demonstra că „istoria poate fi și bolnavă. Și firește că aduce în fruntea evenimentelor indivizi bolnavi care dau naștere la evenimente sângeroase.”[5] Delirul istoriei ajunge la paroxism când omenirea se prinde în hora războiului și a morții. Oamenii trăiesc momente de un intens dramatism sub amenințarea morții.

Timpul istoric își lasă dramatic amprenta asupra individului, schimbând chiar sistemul axiologic. În Moromeții, volumul al doilea, sunt înlocuite vechile valori, iar altele nu mai sunt valabile decât răsturnate. Grăbitele mutații ale istoriei, lipsite încă de soliditate, au atras schimbări în codul moral al omului, au dat alte valori sentimentelor umane (prietenia, iubirea, dreptatea), afectându-le grav, instituind pândă, frica, neîncrederea. Instabilitatea istoriei a lăsat frâu liber iraționalului, absurdului, care l-au adus pe individ în conflict cu lumea, mistificându-i existența, sentimentele, până și cuvintele, care-și pierd sensul lor uzual. Este perioada în care domină spiritul primar

[1] Marin Preda, Creație și morală, Editura Cartea Românească, București, 1989, p. 486

[1] ibidem, p. 494

[1] ibidem, p. 489

[1] ibidem, p. 469

[1] ibidem, p. 486

agresiv pe care scriitorul l-a caracterizat în Imposibila întoarcere „ca o mentalitate sau o stihie care apare în timpul unor intense frământări sociale și care tinde să conteste valorile spiritului.”[1] De aceea, existența devine nesigură și primește o notă tragică într-o lume aflată în dezordine. Violența istoriei duce cu sine destinele celor mai multe dintre personaje. O lume nouă se construiește, în vreme ce lumea veche este supusă erodării.

În Delirul, ca și în Cel mai iubit dintre pământeni istoria apare în ipostaza ei politică, de forță uriașă, opusă spiritului, care agresează eroul. Drama acestuia în fața istoriei este acum cea a opțiunii: de angajare în vârtejul istoriei sau de contemplare detașată a evenimentelor. Dar eroul lui Marin Preda nu se poate plia în fața politicului, ci încearcă să găsească modalități de evadare din realitatea concretă: Moromete amână raportul cu realitatea prin cuvânt; Paul Ștefan încearcă să fie dincolo de loviturile istoriei, automistificându-se; pentru Petrini, experiența erotică, reluată după fiecare eșec și incriminare politică absurdă, pare a încheia câte un ciclu al inițierii sale, iubirea ajutându-l să depășească imediatul realității. Însă fuga de istorie s-a dovedit a fi imposibilă, izolarea temporară a personajelor lui Marin Preda fiind doar o iluzie, căci, pretutindeni, în mod tragic, istoria l-a încercuit viclean pe om și i-a condiționat viața interioară.

Criticul Mircea Iorgulescu încearcă să răspundă la întrebarea: „Este istoria în sine tragică, reprezintă oare o fatalitate sumbră de sub apăsarea căreia omul încearcă zadarnic să se elibereze?”[2] Răspunsul vizează faptul că „tragic este mai degrabă nu conflictul dintre om și istorie, ci acela dintre istorie și rațiune; uneori istoria refuză să se supună rațiunii omenești; tragismul rezultă așadar, din lupta pentru a înțelege istoria și dintr-o oarbă împotrivire, din lupta cu istoria sau cu cei care, la un moment dat, o reprezintă.”[3]

Marin Preda a ales tocmai personaje care au cultul rațiunii, pentru a le confrunta cu istoria. Firi superioare, Ilie Moromete, Niculae, Paul Ștefan, Victor Petrini sunt preocupați să înțeleagă sensul evenimentelor și chiar se implică în făurirea unei istorii, cum este cazul lui Niculae. Cursul istoriei este însă implacabil, eroziunea timpului e lentă și determină un mod de existență specific.

Se naște întrebarea dacă acești eroi sunt niște învinși sau fac parte din categoria sufletelor tari. Scriitorul n-a dat întotdeauna răspunsul, preferând să-l sugereze doar, uneori, dar a fost generos cu personajele sale, lăsându-le câte o șansă, câte o porțiță de salvare. Astfel, în ciuda destrămării familiei, a ruinării gospodăriei sale, Ilie Moromete se regăsește după momentul de criză, având suficiente rezerve de energie pentru a reface totul cu speranța ascunsă de a realiza și unitatea familiei. Nici izolarea fiului său, Niculae, nu este definitivă căci, în urma șocului provocat de moartea femeii iubite, el caută un nou sens al vieții în revenirea la activitatea politică.

Eroii aceștia au ajuns doar la capătul unui drum, zdruncinați, dar și căliți de traumele sufletești, preocupați să tragă concluzii din tragismul propriei experiențe, călăuziți de un optimism inepuizabil și încăpățânat care nu lasă loc liber disperării, asigurându-le curajul pentru a continua, pentru a lua totul de la capăt. Spiritul uman nu se resemnează în fața necesității oarbe. „De altfel, în proza sa accentul nu cade pe analiza formelor de înfrângere,

[1] Marin Preda, Imposibila întoarcere, Editura Cartea Românească, București, 1970, p. 32

[1] Mircea Iorgulescu, Al doilea rond, Editura. Cartea Românească, București, 1976, p. 206

[1] idem

ci pe justificarea unor acte de existență cu prelungiri în sfera conștiinței.”[1]

Așadar, eroul este un înfrânt în plan istoric, pentru că logica lui interioară este învinsă de iraționalul evenimentialului, dar din punctul de vedere al libertății individuale, în plan general-uman, este un învingător.

Comun tuturor eroilor moromețieni este obișnuința de a privi rezistența în fața violenței sociale ca pe un spectacol, o comedie pe care de cele mai multe ori eroul o înfruntă singur și apoi se amuză, asistând la desfășurarea ei. El observă rapid că este vulnerabil, analizându-și caracterul introvertit, contemplativ și inocent. După ce aderă la acțiune, încrezător în sine și în logica realității, primește o ripostă atât de năucitoare, încât, redresat de pe urma decepției, el își concentrează toată atenția spre a proteja și perpetua, chiar cu prețul liniștii, stratul adânc, fragil de omenie și visare. Naivitatea lui funciară este iremediabilă, căci eroul nu-și pierde credința în om și în rostul vieții. Tot ceea ce poate face este să se distanțeze de zbuciumul cotidian și, incorijibil făuritor de iluzii, să apere o lume a lui, a închipuirii, în care să se retragă la nevoie. Perspectiva distanțării ironice are echivalentul visului, ca adăpost ultim, la eroii mai puțin înclinați spre umor. În ambele cazuri, se poate observa o încercare de a substitui realității prezente o altă realitate, plăsmuită mai coerent și, deci, mai previzibilă, la care acomodarea nu mai presupune atâta dificultate.

Retragerea moromețiană în sine se revelează a fi condamnată de istorie. Adevărul absolut reprezintă soluția caracteristică a eroului de a trăi drama căutării singulare a autenticității, iar toate demersurile individului se proiectează, în evoluția romanului predist, pe fundalul căutărilor generale ale unei astfel de soluții. Istoria, însă, nu oferă o asemenea soluție care conduce la pacea spirituală, ceea ce contează nefiind soluția în sine, ci asumarea ei ca opțiune singulară. Opțiunea nu este decât tragica alegere între adevărul absolut al vieții interioare, care conferă valabilitatea spirituală a dimensiunii moromețiene și adevărul realității, care permite adaptarea la viața socială. Ultimul nu înseamnă atât concesie, cât relativizare, adaptare lucidă la cererea istoriei.

Risipitorii prezintă, în această ordine de idei, această dramă a opțiunii care distruge singularitatea individului, îl scoate din timp, integrându-l în confruntarea generală a societății. Socotindu-l un roman polemic și complementar Moromeților, carte a aventurii spirituale în aventura orașului, Andreea Vlădescu numește Risipitorii, roman al „unei anumite viziuni, cristalizate în timp, asupra eului și a raporturilor sale cu istoria. [...] Dacă Moromeții era o amplă frescă a satului risipit de istorie, Risipitorii este fresca orașului risipit în istoria concretă a momentului.”[2] Autoarea volumului asociază ideii de risipire sentimentul pierderii de sine în tăvălugul istoriei, al rătăcirii într-un labirint care duce la pierderea vechiului ”eu”, ridicând problema limitelor dincolo de care identitatea eului nu mai răspunde imperativelor lumii exterioare.

Confruntarea cu istoria determină închiderea sufletească a personajelor lui Marin Preda sub pecetea unei tăceri ce amintește de cea a personajelor sadoveniene, înăbușind în sufletele lor

[1] Eugen Simion, Scriitori români de azi I, Editura Cartea Românească, București, 1978, p. 439

[1] Andreea Vlădescu, Marin Preda sau triumful conștiinței, Editura Cartea Românească, București, 1991, p. 93

durerile și amărăciunea cauzate de repetatele eșecuri. Intrate în starea de mușenie, personajele se însingurează, își schimbă fizionomia și comportamentul. Este o stare de refuz total al legăturii cu lumea, cu societatea. Drama însingurării este trăită cu intensitate diferită de la un personaj la altul.

Personajele feminine însă, își trăiesc viața în absența acestor determinări ale istoriei pe care nu le iau în seamă, nu le analizează și care nu le influențează decisiv existența. Adesea refuză să accepte istoria sau un alt tip de realitate care i se asociază și care influențează destinul bărbatului. „Față de timpul femeii, istoria are un curs paralel, fără vreo influență decisivă. Timpul destinului femeiesc curge în propria sa matcă, este el însuși istorie, una interioară care nu ține seama de aceea a lumii. Realitate autosuficientă și preocupată exclusiv de conținutul ei, personajul feminin se propune adesea pe sine ca o entitate aflată în relație concurențială cu macro-realitatea. Dacă nu în mai mare măsură decât altele, în orice caz mai evident, Luchi e o purtătoare exponențială a acestei trăsături. Ceea ce Niculae intuise în relația sa cu Simina se dovedește corect și în cazul lui Paul Ștefan. Absorbit de istorie prin câteva din manifestările ei cele mai tensionate și mai grave, protagonistul Delirului ia act cu uimire că este revendicat în egală măsură de femeia pe care o iubește și care își cere imperativ dreptul de a fi ea însăși istorie.”[11] Astfel, Luchi se arată complet neinteresată de macrorealitatea care-l solicită și îl absoarbe pe Paul Ștefan. Evenimentele istorice de la sfârșitul deceniului al patrulea sunt pentru Luchi situații inexistente sau mult mai puțin importante decât gravitatea faptului că, prins în mijlocul lor, Paul Ștefan nu i-a dat un telefon sau nu i-a scris o scrisoare. Faptul nu reprezintă un capriciu ce marchează superficialitatea sau incapacitatea de a percepe realitatea în manifestările ei de mare gravitate. Comportamentul femeii înlătură o astfel de bănuială; în ziua intrării României în război, Luchi nu prezintă decât o stare de seninătate „Luchi apăru liniștită, cu un surâs de triumf pe buze, straniu în acea zi, ca și cum ea ar fi știut ce-o să fie și avea pe chip acea siguranță de sine... Femeile au însă astfel de expresii din motive cu totul deosebite decât ceea ce credem noi și care n-au nici o legătură cu evenimentele din afară.”[12]

În ceea ce o privește pe Simina din Marele singuratic, aceasta găsește ca modalitate de a ieși de sub sclavia istoriei, arta. Salvatore Battaglia explică dorința eroului de a intra în lumea artei, a creației, ca rezultat al confruntării cu existența; „arta reprezintă posibilitatea omului de a se elibera de structura însăși a societății și chiar de sentimente, într-o existență a sa, un destin personal, o voce individuală care poate învinge absurdul ca neautentic. În cadrul însuși al existenței alienate, eroii trăiesc autenticitatea realității perene a valorii, a adevărului, a rațiunii. Creația prefigurează o primă formă a viețuirii eroului față de istorie. [...] Însă, această victorie este parțială. Este victoria tragică a conștiinței eului, care se exprimă individual în fața istoriei.”[13] În momentul revelației creatoare, Simina va uita cu totul de viața ei, posibil pentru că o consideră inferioară felului în care ea ar fi dorit să trăiască în cadrul experienței sale personale. Așadar, ea face apel la creație și la fantezia sa, nu atât pentru a oferi existenței o dimensiune exemplară și eternă, ci pentru că o realizează, o dezvoltă, îi dă un sens și o valoare.

[11] Andrei Grigor, Marin Preda- Incomodul, Editura Porto-Franco, Galați, 1996, p. 63

[12] Marin Preda, Delirul, Editura Cartea Românească, București, 1975, p. 317

[13] Salvatore Battaglia, Mitografia personajului, Editura Univers, București, 1976, p. 372

Revenind la romanul Risipitorii, acumulată în timp, risipirea produce la personajele feminine o înrâncenată însingurare față de sine și față de mediu, ceea ce se concretizează într-o dramă intensă a conștientizării eșecului.

La Constanța Munteanu, conștiința eșecului se transformă într-un complex al culpabilității, căci Constanța face legătura între eșecul vieții sale și eșecul căsniciei cu doctorul Munteanu. Părăsită de soț, ea cade într-o stare depresivă din care numai timpul și priceperea doctorului Drăghici o pot scoate. Coborând în sine, prin introspecție, Constanța atinge zonele abisale. Cufundarea ei în boală înseamnă cufundarea în sine până la contemplarea ca dublu străin a propriului eu și descompunerea resorturilor existenței în căutarea esenței ei.

Drama Constanței Munteanu este drama tuturor caracterelor moromețiene, confruntate cu dilema angajare/contemplare față de implicarea în istorie. Această dramă se conturează în cazul Constanței prin acceptarea adevărilor parțiale ceea ce imprimă personajului o dinamică proprie, sentimente contradictorii și o incertitudine comportamentală. Eroina este victima istoriei, învinsă de iraționalul evenimentțialului. Totuși, învinge prin păstrarea libertății interioare pe care și-a păstrat-o tocmai refuzând convenția. Ea reușește să-și construiască propria realitate, o realitate afectivă ca replică la momentele iraționale și brutale ale realității istorice. Ca intelectual, Constanța receptează atacul istoriei în virtutea statutului pe care îl are sau al codului spiritual înalt umanist al cărei promotor este. Ea este refuzată de istorie, dar nu pentru vreo poziție anacronică, ci pentru atitudinea care anticipează asupra epocii.

„Dominându-și astfel epoca și depășind momentul istoric concret, eroul predian se distinge în contextul operei scriitorului prin modalitățile specifice de a-și apăra valorile, credințele, idealurile de factură umanistă, dar mai ales prin reperele proprii pe care își înscrie universul interior de esență moromețiană”[1].

Așadar, dacă viața personajului masculin este guvernată de istorie, punându-i la încercare forța morală, personajele feminine își trăiesc viața în absența acestor determinări care nu le influențează decisiv existența, găsind modalități de a se sustrage convulsiilor istoriei.

[1] Andreea Vlădescu, op. cit., p.26

ISSN 2067-6514

